Časopis OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

OŠ Ferda Vesela
Šentvid pri Stični

FERDO

Letnik LXXI, št. 1, junij 2022

Občina
Ivančna Gorica

Prijetno domače
Občina Ivančna Gorica

Hvala vsem, ki prispevate k nastajanju Ferda.

Dragi naši učenci, učitelji, pravzaprav vsi bralci našega Ferda, iskreno pozdravljeni pred novo številko, ki zaključuje letošnje šolsko leto. Pozdravljam tudi starše, babice in dedke ter ostale, ki ste poškilili v časopis naše hiše.

Kako neverjetno hitro se je letos odvil čas od septembra do danes, ko to berete, veste najbolje sami. Skupaj smo premagovali korono in pouk na daljavo, kljub omejitvam nam je uspelo izpeljati šolsko leto izredno uspešno. S ponosom naj omenim prav bralce, med katerimi je bilo letos kar trinajst zlatih, ki so se pred našimi sosednjimi šolami glede na število res izkazali. Tudi športniki so bili aktivni, naravoslovci, jezikovno pa smo posegli celo do Benetk, kjer smo imeli predstavnico na mednarodni jezikovni olimpijadi. Pri nas je veliko nadarjenih učencev, prav vse pa se na začetku začne z branjem.

V tokratni številki je naša urednica zbrala veliko število različnih prispevkov, v katerih se boste lahko skozi branje dotaknili zanimivih in širokih tematik. Ferdo nam pokaže, da so učenci naše šole pravi raziskovalci in jih zanima prav vse, od umetnosti, do znanosti, tehnike, kuhanja, zabave in še mnogo več. Znajo se izraziti z besedami in slikami, s plesom in športom, še posebej pa s petjem. O vsem tem lahko berete v tokratnem Ferdu.

Želim vam obilo prijetnih trenutkov v družbi našega časopisa ob koncu šolskega leta.

Angelca Mohorič, ravnateljica

CESARJU SEM NAPRAVIL NOVA OBLAČILA

Neke pomladi so me povabili v deželo Tam nekje. Na uho mi je prišlo, da tamkajšnji cesar izredno ceni prefinjene tkalce. Ampak le malokomu uspe. Odpustil je že 9 šivilj in 12 krojačev!

Jaz pa sem mu obljubil obleko iz edinstvenih vrst blaga v zameno za eno izpolnjeno željo. Dejal je, da jo bo izpolnil, ko bo pomeril obleko. Takoj sem se lotil dela.

Najprej sem uporabil svilo s cvetnim prahom in medenimi bleščicami. Iz nje sem sešil kose, ki so pod drugimi, dobil pa sem jo od najboljših čebeljih tkalk. Cvetni prah nas pomirja in tako prepreči tremo, medene bleščice pa oddajajo prijeten vonj. Dolgo majico in hlače sem sešil iz kristalnega blaga, ki sem ga dobil v Čarovniškem gozdu. Kristalno blago se obarva tako, kot si lastnik želi. Klobuk pa sem izdelal iz čarobnega diamantnega blaga. To blago je imelo moč, da je še tako egoističnega človeka spremenilo v solidarnega. Dali so mi ga najbolj vešči škratje rokodelci. Šival sem s pajčevino, ki je bila lahka in neopazna. Delal sem tri dni in tri noči.

Cesar je pomeril oblačila. Nemudoma je izpolnil mojo željo. Obleka je učinkovala in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Fedja Baloh, 3. b

ČUDEŽNO SRCE

Nekoč sta na kmetiji bogatega kmeta živela dva čudovita bela konja. Konja sta bila res lepa, njuno srce pa je bilo vse manjše, saj sta postajala vse bolj ošabna in prevzetna. V tej isti vasi pa je živel reven kmet s svojim malim konjičem. Tako reven je bil, da svojemu konju ni mogel privoščiti niti ovsa. Ker se mu je konj smilil, ga je za nekaj novcev prodal bogatemu kmetu, saj je vedel, da mu na njegovi kmetiji ne bo hudega. Kmet pa novemu gospodarju ni povedal, da je njegov konj nekaj posebnega, saj se je skotil z belo liso v obliki srca na svojem čelu, ki mu je dajala posebno moč.

Mali konjič v novem domu ni bil lepo sprejet. Gospodarjeva družina se je le posmehovala, kaj bodo z njim, saj še za v vprego ni bil dober. Tudi konja ga nista marala. Obnašala sta se, kot da ga ni in ga vedno podila stran. Mali konjič je bil iz dneva v dan bolj žalosten. Ne glede na to, kaj

Lučka Koritnik in Žiga Jereb, 3. b

Enej Struna, 6. b

vse je naredil, da bi ga sprejeli, mu ni uspelo.

Nekega dne se je nenadoma razbesnelo hudo neurje. Konjič je bil sam v hlevu. Spraševal se je, kje sta konja. Pomislil je, da sta šla gotovo spet v gozd, kjer sta najbolj uživala. Konjiča je spreletel srh, ko je pogledal ven in zagledal, kako močno dežuje in kako veter podira drevesa. Brez pomisleka je stekel v gozd, kjer je zagledal oba konja, ujeta v deročem potoku med podrtim drevjem. Najprej nista želela njegove pomoči, čeprav sta bila čisto nemočna. Potem pa je mali konjič zarezgetal, da se je stresla zemlja. Srce na njegovem čelu je začelo utripati. Kakor majhne vejice je odmetal debla dreves in potegnil belca iz vode. Tako sta bila začudena, da nista rekla drugega kot hvala.

Od tistega dne je bil mali konjič v očeh belih konj mnogo večji. Največji konj z velikim srcem. Gospodarju o dogodivščini niso nič povedali, a od tistega dne so vse delali skupaj.

Tevž Palčar, 3. c

ZGODBA O PRIJATELJSTVU

Nekoč je živela miška Mimi. Bila je sama, še hiše ni imela. Nekega dne je začelo deževati. Mimi se je kot običajno skrila pod list.

Nekdo je potrkal. Bila je veverica, vsa premočena. Vprašala je Mimi: »Gggrem llahkooo nnoterrrr?« Mimi je prikimala. Ko je nehalo deževati, se je zahvalila in odšla. Mimi je bila spet sama. Postala je lačna. Odpravila se je v vas. Iskala je drobtine in zagledala ptico. Mimi jo je vprašala, zakaj je žalostna. Ptica je povedala, da ne najde hrane. Mimi ji je dala nekaj svojih drobtinic. Ptica se ji je zahvalila in odšla. Mimi je bila spet sama. Odpravila se je v gozd. Srečala je žabo. Žaba jo vprašala, ali ve, kje je bližnja mlaka. Mimi je prikimala. Odpeljala jo je do mlake. Žaba se ji je zahvalila in skočila v mlako. Mimi pa je bila spet sama. A živalice so se dogovorile, da bodo Mimine prijateljice. Skupaj so se vsak dan igrale in pogovarjale.

Ines Zupančič in Špela Vocovnik, 2. a

URA (zgodba ob sličicah)

Manca je imela naporen dan. Hotela je skuhati kosilo. Pogledala je na roko, a ure ni bilo.

Manca je pomislila, da jo ima v torbi. Prebrskala je torbo, vendar ure ni bilo. Šla je v sobo. Pogledala je na mizo, kjer je bil nered. Pospravila je mizo, pogledala je pod njo, vendar je tudi tam ni bilo. Premaknila je preprogo in tudi tam je ni bilo. Pogledala je za televizor in ga premaknila. Odšla je v spalnico in pogledala pod posteljo. Pri tem je naredila stojo. Že čisto izmučena je premaknila klavir in pogledala, ali je tam ura, vendar je ni bilo. Manca pa je imela psa.

Pes je v gobcu nosil uro. Zavohal je Manco. Izvedel je, da je Manca v hiši. Začel je mahati z repom in zadovoljno prišel do Mance. Pes je vedel, da bo pohvaljen. Manca si je oddahnila. Vsa vesela je lahko začela delati kosilo.

Tristan Amon, 4. b

IZGUBLJENA URA (zgodba ob sličicah)

Neke noči je deklica Alenka hotela pogledati na uro, a ure ni bilo na roki. Pogledala je v torbo in torba je bila zelo neurejena. Ampak notri je vseeno ni našla. Šla je pogledat na mizo, tudi na mizi je bilo preveč zmetanih listov in svinčnikov. Ni jo našla. Pogledala je pod mizo, tam je ni našla. Pogledala je pod preprogo, kjer je bilo veliko prahu. Pogledala je še za televizijo in pod posteljo. Premakniti je morala težek klavir, vseeno je ni našla.

Žalostno se je usedla na stol. Potem je zagledala svojega psa Pikija, ki je imel nekaj v svojem gobčku. Hitro se je obrnil in mahal z repom. Alenka je pa vedela, da to pomeni, da je nekaj našel. Hitro je stekel k njej in v njene roke dal uro. Alenka je bila vesela, kuža Piki pa je dobil piškotke za nagrado

Enna Bektašević, 4. b

ZGODBA O KRTKU (zgodba ob sličicah)

Nekega lepega sončnega dne sta dedek Jure in njegova vnučka Marija odšla na vrt. S seboj sta imela prižgano pipo in lopato. Prišla sta do lesene ograje. Dedek je odprl zakrinkana vrata. Ko sta vstopila, sta videla krtino.

Dedek se je strašansko razjezil! Postavil se je v pripravljenost, da bi krtka onesposobil. Namero je v zadnjem trenutku preprečila Marija, rekoč, da je krtek njen prijatelj. Dedek se je nekoliko pomiril. Prosil jo je, ali mu lahko da krtka. Dedek je zdaj krtka hotel vseeno odstraniti, a ga je Marija pregovorila. Celo zajokala je. To je bil za dedka pravi šok.

Dedek je, da bi svojo vnučko pomiril, skopal luknjo. To je Marijo res pomirilo. Krtka je, vsa srečna, položila v luknjo. Krtek je bil tako srečen, da je dedku preoral njivo.

Lenart Hobič, 4. b

Eva Šteharnik, 1. a

TRIJE REPKI

Hribček je kozliček naš,
glasno meketa ves čas.

Betka je njegova mama,
res je lepa, bela dama.

Skalca na deskah rada spi,
ko toplo sonce zažari.

Kosmata je ta naša družba,
za očeta prava služba.

David Podgoršek, 3. c

Tina Medved, 9. a

KJE JE URA? (zgodba ob sličicah)

Skoraj vsi smo vajeni nositi uro na roki. Avtomatsko pogledamo na mesto, kjer bi morala tiktakati ura. Se pa zgodi, da si jo snamemo.

Katarini se je že mudilo in vsa nervozna je pogledala na levo roko … »Ure ni!!!« si reče. Pogleda v torbico in je ni. Pod kupom papirja je tudi ne najde. »Le kje je?« se sprašuje. Zaman jo išče okoli in pod mizo. »Mogoče se bo našla pod preprogo!« se nadeja Katarina. Ni je za televizorjem, pod posteljo čista tema, za klavirjem ne duha ne sluha o uri. »Nujno jo potrebujem,« se vsa žalostna obrne proti vratom sobe, kjer zagleda svojega psa Runa. Veselo je mahal z repom in v njegovem gobčku se je nekaj svetlikalo.

»Moja ura! Našel si jo!« je bila vesela Katarina in ga je nežno pobožala po kožuščku.

Ob sebi je vedno prijetno imeti nekoga, na katerega se lahko zanesemo, ko potrebujemo pomoč. Ure pa tudi ne smemo puščati kjerkoli. Lahko se nam zgodi, da je ne najdemo … Tako kot Katarini.

Katarina Moškrič, 4. b

Katja Adamlje, 9. b

PROBLEMATIČNI KRT (zgodba ob sličicah)

Nekega lepega sončnega dne sta vnukinja Tina in njen dedek šla na vrt sadit zelenjavo. Ko je dedek odprl vratca, je na travi zagledal kupček zemlje in tam je stal še eden in še eden kupček zemlje. Dedek bi skoraj omedlel.

Šel je po lopato in se postavil pred kupček ter čakal, da se storilec prikaže. Ven je pokukala mala glavica. Dedek se je že pripravil, da bi počil z lopato po zemlji, a ga je Tina potegnila nazaj in vzela živalco k sebi, da je dedek ne bi ubil. Nato je ugotovila, da je to krt. Dedku je rekla, da mu je potrebno poiskati dom. Dedek ji je rekel, naj ga odloži na tla. Tina ga je dala na tla, dedek pa ga je vzel in nesel do vodnjaka. Tam ga je že hotel vreči v vodnjak, vendar ga je Tina takoj ustavila. Rekla mu je, da tega ne sme storiti. Dedek se je navidezno strinjal in hitro stekel stran, a na srečo ga je Tina dohitela. Dedek se je ustavil pred ograjico vrta in hotel zalučati krtka kolikor daleč bi zmogel. Tina je dedka potegnila nazaj in dedek bi skoraj padel. »Sedaj pa dosti tega,« je rekel dedek, krtka predal Tini in odšel po lopato.

S Tino sta skopala luknjo dovolj veliko za majhnega psa. Krtka sta dala vanjo in se poslovila od njega ter odšla proti hiši. Krtek je bil vesel in od veselja kopal nove luknje do njiju.

Sanja Vogrin, 4. b

David Podgoršek, 3. c

MENJAVA POSTELJE (zgodba ob sličicah)

Bila je temna noč in sijala je temna luna. Bratca Klemen in Primož sta vseeno zaspala z lahkoto. Mama in oče sta ju pokrila s toplo odejo in odkorakala v spalnico. V spalnici sta se namestila v toplo posteljo in zaspala.

Potem je nočna mora prebudila najstarejšega brata Klemna. Sanjal je, da je pri matematiki dobil nezadostno oceno in ga je zaradi tega pojedla pošast Lili. Imel je grozne sanje in zaradi tega se je tudi prebudil ter po dolgem hodniku odšel v mamino in očetovo spalnico. S seboj pa je vzel tudi svojo blazino.

Po dolgem spancu se je prebudil še nekdo. In ta nekdo je bil Klemnov mlajši brat Primož. Njega je tudi prebudila nočna mora. On pa je sanjal, da ga je napadel medved Bine. S seboj je vzel blazino in šel je po dolgem hodniku do spalnice. Ulegel se je na posteljo in oba sta lepo spala. Mama in oče pa sta bila čisto izrinjena. Oče je spal skoraj na tleh, mamina glava pa je bila na nočni omarici.

Strinjala sta se, da tam ne moreta spati, zato sta vzela blazini in odšla v Klemnovo in Primoževo sobo. Tam sta se namestila, pokrila z odejo, malo jima je bilo neudobno, ampak kljub temu sta si zaželela sladko spanje in lepe sanje.

Nika Oštir Verbič, 4. b

KOZLOVSKA SODBA V VIŠNJI GOR'

Kozlovska sodba v Višnji Gor'
je šaljiva zgodba kot humor.
Tam lepe vrtove imajo,
okrog kozli meketajo.

Če nočeš bit' zaprt,
ne hod' k sosedu v vrt.
Če te zelenjava mika,
pros' zanjo njenega lastnika.

Lahko si tepen in greš na sodišče,
kjer cela Višnja Gora pravico išče.

Če kazni ne sprejmeš,
raje hitro odpeketaj,
da ne bo pri sodniku
prevelik direndaj.

Nik Strnad, 6. b

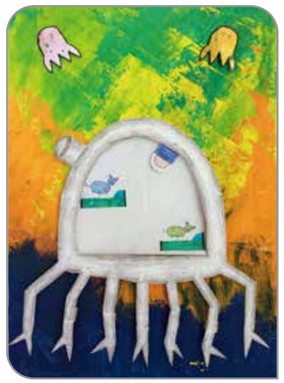

Tinkara Langus, 8. a

SKRIVNOSTNA URA (zgodba ob sličicah)

Metka se je kot vsakič zbudila, se umila, nato je opazila, da ure ni na njeni roki. Zgrabila jo je panika, začela jo je iskati. Pogledala je v torbo. Tam jo je čakal nedokončan sendvič s kislimi kumaricami. Zato ji je smrdela torba. Pojedla je sendvič in potem nadaljevala iskanje. Spomnila se je, da je včeraj delala domačo nalogo. Hitro je skočila v svojo sobo. Ko je pogledala, ni bilo ničesar razen nedokončane domače naloge. Ni se vdala. Pogledala je v lonček, ne duha ne sluha o uri. Celo pod mizo je pogledala, a nič sreče. Odmaknila je tudi preprogo, pod njo ni bilo drugega kot prah in umazanija. Naredila je celo svojo prvo špago.

Naslednja žrtev je bila televizija. Najbrž se sprašujete, zakaj žrtev? Ko je hotela pogledati, ali je ura mogoče za televizijo, je naredila napako. Prvič, zlomila je anteno. Drugič, razcefrala je svoje najljubše krilo in najhuje je to, da jo je stresla elektrika. Potem je utrujeno odtavala na posteljo. Tam je naredila stojo in potem preval. Vsaj pod posteljo ji je uspelo pogledati. Ko si je končno opomogla, je pogledala za klavir. Za klavirjem ni bilo ničesar razen smrdljiv star luknjast »štumf«.

Tedaj pa se je izza vrat pokazala rjava kepica, to je bil Bobi, njen pes. V gobčku je imel uro. Zgrabila je uro, ki je bila malo mokra. Najhuje pa je bilo to, da ura sploh ni bila prava, bila je iz papirja.

Tinkara Šteh, 4. b

NOV KRTKOV DOMEK
(zgodba ob sličicah)

Deklica Nina je živela s svojim očkom. Vedno sta skupaj počela najrazličnejše stvari. Najraje pa sta skupaj vrtnarila. In nekega spomladanskega dopoldneva sta se odpravila na njun vrtiček. Naprej sta na vrtu mislila zrahljati zemljo, da bosta lahko posadila različna semena in sadike.

Ampak Nina in njen očka nista dolgo rahljala zemlje, ker sta na vrtu zagledala veliko kritino. To je Nininega očeta zelo ujezilo, zato je hotel krta odstraniti z vrta. Nina tega ni dopustila, ker se je bala, da bo njen očka škodoval krtku. Oče je vztrajal in je že mahal z lopato proti krtu. Nina je hitro pograbila krta, da mu očka ne bi škodoval.

Nina je še prepričala očka, da Krtu naredita nov domek na robu vrta, tam kjer bo rasel peteršilj. Oče je ubogal Nino in z lopato skopal luknjo v zemljo, Nina pa je krta odložila v luknjico. Krtek je bil zelo vesel novega doma.

Ker je bil krt tako hvaležen Nini in očku, jima je on zrahljal zemljo in sta lahko Nina in njen očka brez težav posadila vsa semena in sadike, ki sta jih kupila.

Ana Vencelj, 4. b

Julia Flajnik, 4. b

PES FLOFKO IN URA
(zgodba ob sličicah)

Ula je svoji mami obljubila, da ne bo izgubila njene ure. Nekega dne je ugotovila, da ure ni nikjer. Na glavo je obrnila celo torbo, a ure ni bilo.

Pogledala je tudi pod teste, ki jih je seveda pisala pet. Pogledala je pod mizo, a ure še vedno ni našla. Odločila se je, da pogleda v dnevni sobi. Ko je prišla v dnevno sobo, je pogledala pod preprogo in celo za televizor. Tudi tam ure ni bilo. Vrnila se je v svojo sobo. Skoraj je naredila stojo, ko je uro iskala pod posteljo. Spomnila se je, da je včeraj igrala klavir, zato je odhitela do klavirja. Klavir je celo odmaknila od stene, da je preverila, če je ura za njim, a tudi tam je ni bilo.

Medtem ko je Ula panično iskala uro, se je Flofko ves zadovoljen sprehajal po stanovanju z uro v gobčku. Ves vesel se je z uro igral in mahal z repom. Ko ga je Ula pogledala, je ugotovila, da je ura v Flofkovem gobčku.

Ula je vsa vesela stekla do Flofka, da je našel mamino uro. Za nagrado mu je obljubila veliko kost.

Maks Perko, 4. b

O PRAVLJICI, KI NI HOTELA, DA BI JO KDO PREBRAL

Neka davna pravljica je živela v knjižnici med mnogimi drugimi knjigami. A ta pravljica ni nikomur izdala svoje zgodbe. Tako je ostala edina neprebrana knjiga v knjižnici. Ko je za to slišala knjižničarka, jo je pošteno okregala. A pravljica je še vztrajala pri svoji trmi. Ampak to le zato, ker jo je bilo strah, da komu ne bi bila všeč.

Nekega dne pa so jo pravljice tako zelo prosile za razkritje, da je privolila, saj ni mogla prenesti vsega tega prosjačenja. Ali uganete kako ji je bilo ime? Seveda ne! Ime ji je bilo Zgodba o Rdeči kapici. Kaj mislite, je bila pravljica drugim pravljicam všeč? Seveda jim je bila všeč in še dolgo so jo hvalile.

Pravljica se je naučila, da ni nič narobe, če komu ni všeč, važno je, da jo lahko preberejo tisti, ki jim je všeč. Tako je vsem, ki so si jo izposodili, povedala krasno zgodbo o Rdeči kapici, pa še knjižničarka je bila zadovoljna.

Lara Lampret, 5. a

URA (zgodba ob sličicah)

Maja je danes zgodaj vstala. Preoblekla se je in si pripravila torbo. Potem pa se je spomnila, da mora danes v šolo prinesti uro, saj se v šoli učijo o času.

A Maja ni našla svoje ure. Pogledala je v škatlo, tam so bile samo igrače. Pregledala je celo torbo, če jo je že slučajno dala notri. Potem je pregledala vse papirje, ki so bili v predalu. A ure ni bilo nikjer. Pogledala je še pod mizo in v lonček za pisala. Ko je pogledala pod mizo in videla računalnik, je takoj pomislila, da bi ura lahko bila za računalnikom. Pogledala je za njim, a ure ni bilo tam. Nato je odprla omaro in iz nje so padla oblačila. Maja je potem morala pospraviti še oblačila in se je bala, da ne bo pravočasno prišla v šolo. Ko je pogledala pod preprogo in našla Pikijevo kost, jo je takoj vrgla v koš za smeti. Piki je bil Majin pes, ki se je zunaj igral. Maja je razmišljala, kam bi lahko dala uro. Spomnila se je, da bi lahko bila pod posteljo in se je splazila pod njo, a ure tam ni bilo. Pomislila je, da bi lahko bila za klavirjem in ga premaknila. Tam je bilo samo polno prahu. Maja je še naprej razmišljala, kje bi lahko bila ura, ko je čez vrata pritekel Piki.

Ves vesel je mahal z repom in v gobčku držal Majino uro. Maja je vesela vzela uro in pobožala Pikija. Piki je polizal Majo in stekel čez vrata. Maja je očistila uro in se odpravila v šolo.

Nika Čebular, 4. b

Alja Šraj, 5. a

Filip Sinjur, 9. b

Katarina Štokar, 9. a

JANKO IN DENKO IMATA SLADKE SANJE
(zgodba ob sličicah)

Mama in oči sta Janka in Denka dala spat in tiho odšla. Denko se je med temno nočjo prebudil, vzel je svoj vzglavnik in nežno odšel v posteljo mame in očeta. Skočil je na posteljo in zaspal. Bila je temna noč in njegov bratec Janko je ugotovil, da ga ni v postelji. Iskal ga je po celi hiši, našel ga je v postelji mame in očeta. Šel je v sobo po vzglavnik in hitro spat v spalnico mame in očeta. Mama in oče sta skoraj padla iz postelje, ker sta Janko in Denko zasedla celo njuno sredino, mama je imela glavo na nočni omarici.

Oče in mama sta vedela, da ne bosta mogla zaspati in da bosta zjutraj utrujena, zato sta šla spat v otroški postelji. Ko sta se ulegla, so jima noge in glava gledale čez rob postelje. Janko in Denko pa sta sladko spala v veliki postelji staršev.

Matjaž Kastelic, 4. b

Tristan Amon, 4. b

ZOBNA PASTA PRI ORTODONTU

Končno je prišel težko pričakovani pustni torek in z njim obisk ortodonta. Ker sem imel zelo izviren kostum, me je mami prepričala, naj se našemim.

Napočila je težko pričakovana ura odhoda v Ljubljano. Pot do našega glavnega mesta je hitro minila, saj sva z mami klepetala o dogajanju v šoli. Nastopil je čas, da se oblečem v kostum in presenetim ortodonta. Kar naenkrat v čakalnici ni bil več Anže, ampak zobna pasta in njena prijateljica zobna ščetka. Asistentka, ki naju je sprejela, ni mogla skriti svojega veselja in je poklicala vse sodelavke in sodelavce, naj me pridejo pogledat. Oblečen sem bil v veliko zobno pasto, v roki pa sem imel velikansko zobno ščetko, ki mi jo je izdelal oči iz stare metle. Priznam, da sem bil malo nervozen. Ampak ne zaradi zobnega aparata. Vsi so se smejali in mi povedali, da tako izvirnega kostuma še niso videli. Prinesli so tudi fotoaparat in me slikali za promocijo. Nato so me povabili v ordinacijo in mi namestili zobni aparat. Tista noč je bila težka, saj me je zaradi novega zobnega aparata bolela čeljust. Pri odhodu iz ordinacije pa sem povedal, da če kdo potrebuje ščetkanje zob, naj me pokliče.

Priznam, da sem bil pri odhodu malo ponosen nase. Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu zaradi več razlogov. Na pustni torek sem dobil zobni aparat, naredil sem veliko za svoje zdravje, predvsem pa sem tudi drugim ljudem polepšal dan.

Anže Ferenčak, 6. b

KO STARŠEV NI BILO DOMA

Starši so odšli od doma. S sestrico sva bili sami. Najprej je bilo zabavno, nato pa je postalo malo strašno.

Delali sva karamelne lizike in poslušali glasbo. Potem sva v hišo dali naša mucka Liso in Cookija. Ko so bile lizike pripravljene, sva počakali, da se ohladijo. Čez nekaj časa je nekaj zaropotalo, Lise ter Cookija pa ni bilo videti. Začeli sva ju iskati.

Šli sva do mamine omare in notri se je skrivala muca Lisa, ki je zabadala kremplje v njene puloverje in torbice. Liso sva dali iz omare in jo odnesli v kuhinjo. Nato sem zaslišala mjavkanje. Prišla sem v kopalnico in zagledala sem Cookija, ki sva ga s sestrico odnesli v kuhinjo in oba nahranili. Čez čas je domov klicala mami, da ju še dolgo ne bo doma in naj z briketi nahraniva psa Jimija.

Ta večer je bil res zanimiv in strašen. A na koncu je bilo kljub vsemu vse v redu. »Strah je votel, okoli ga pa nič ni,« sem si rekla in uživala v karamelnih lizikah.

Eva Pražnikar, 6. a

NEPOZABEN DOGODEK

Moja velika želja je bila, da bi imel mlaj za deseti rojstni dan. Prišel je dan, prvi april, ko so mi postavili mlaj.

Na mlaj so dali znak deset in privezali plastičnega pujsa. Potem je sledilo veliko presenečenje. S prikolico so mi pripeljali vietnamskega pujsa. Ko sem ga zagledal, sem bil zelo presenečen in vesel. Nato sem imel zabavo.

Naslednji dan smo pod drevesom prostor zagradili, v katerem je bila vietnamka. Skrbel sem zanjo, za hrano in vodo.

Čez tri mesece je skotila šest mladičev. Bil sem zelo vesel, ker nisem vedel, da je breja. Ko so pujski zrasli, sem jih prodal. Čez leto dni pa sem prodal še njo, čeprav sem bil zelo navezan.

Kupil sem trideset kokoši nesnic in zdaj prodajam jajca. Tega dogodka ne bom nikoli pozabil. Naučil pa sem se, da je za živali potrebno redno skrbeti in jih hraniti.

Žiga Gale, 6. a

SREČEN DOGODEK
(doživljajski spis)

Pisala bom o srečnem dogodku, ki se je zgodil meni. To se je zgodilo v naši hiši, 26. decembra, zgodaj zjutraj.

Ko sem se zgodaj zjutraj prebudila, sem v čisti temi zagledala luč. Zgledalo je malo strašljivo, seveda pa se nisem ustrašila in sem s pogumom odšla pogledat, kaj se dogaja. Nato pa sem prišla do luči ter zagledala babico in atija. Mislila sem, da je že kaj narobe, saj mami ni bilo videti. Babi in ati sta mi povedala da je vse v redu in takrat sem se pomirila.

Ker sem bila še manjša in še malo utrujena, me je ati stisnil k sebi in takrat sem še malo zaspala. Kmalu sem se prebudila polna energije in ker se je takrat zbudil tudi brat, sva izvedela krasno novico, da sva dobila bratca.

Najbolj všeč mi je bilo to, da sva dobila bratca, saj sva si to želela. Seveda pa nama je bilo najbolj všeč takrat, ko je bil še majhen, saj ni imel veliko energije, ker zdaj je ves poln energije.

Lana Pevec, 6. a

MOJA DRUŽINA

Družina je kot planina,
ki se neba dotika
in je pri miru kot v zvezku pika.

Družina je kot vrlina,
ki ti v spominu ostane za vedno,
zato tega ne jemlji bedno.

Marija Berčon, 4. a

MOJA INDIJA KOROMANDIJA

Moja vas Šentpavel je kot Indija Koromandija. Tu smo doma sami dobri ljudje. Imamo njive, polne zelo dobrega krompirja. V kaščah visijo klobase in svinjske krače. V kevdrih pa iz soda priteče cviček, ki pozdravi vse težave.

Nejc Novak, 3. a

ZAJČKI IN ZLATI COPATI

Nekoč so se na gozdni jasi igrali zajčki. Bilo jih je devet. Njihova najljubša igra je bila lovljenje.

Nekega dne so se lovili. Ker so bili copatki iz zlata, so jih sezuli. Postavili so jih ob drevo. Za drevesom pa je bil volk. Volku so bili zlati copati zelo všeč. Čisto potiho jih je vzel in jih obul. Bili so mu čisto prav. Ko je začel hoditi, so se dvignili od tal. Volk namreč ni vedel, da so čarobni. Ko so zajčki začutili, da se je čarobna moč čeveljčkov aktivirala, so hitro stekli do drevesa. Takrat pa je bil volk že v zraku. Ker se je volk tako bal in so to videli, so preklicali moč zlatih copat.

Kljub temu, da se zajčki in volk do takrat niso razumeli, so od takrat naprej bili prijatelji. Do konca svojih dni so se lovili in igrali na travniku.

Lara Kužnik, 3. a

Ana Vesel, 2. a

Dario Volcheski, 4. a

Karolina Mandelj, 2. b

DNEVI V TEDNU

Spet prišel je ponedeljek.
Spet bo treba zgodaj vstat.
Torbo zrihtat, zobe umit,
da ne pademo na rit.

Pa se je približal torek.
Končno gremo z dnevi naprej.
Čakamo, da pride sreda
in iz srede spet četrtek.

Končno je prišel ta petkov dan.
Dajmo zdržat vsaj še danes.
Počakajmo še na soboto,
takrat poslušam Evo Boto.

In prišla je še naša nedelja.
Danes smo pa vsi doma.
Dajmo se podružit skupaj,
da bo teden lepših dni.

Sara Samastur, 5. b

STRAH IMA VELIKE OČI

Bila je sončna sobota popoldan. Očka je pričakoval prijatelja, ki mu je želel razkazati našo domačo vas. V glavo mi je šinila ideja, da bi odšla obiskat babico. Mami sem vprašala, ali lahko odidem k njej. Mami mi je dovolila, a le če bom pridna.

Babičin dom je blizu, zato sem se tja odpravila peš. Med potjo me je vstavil nek moški in me vprašal, kako mi je ime. Ker sem bila stara šele štiri leta in pol, sem mu s tresočim glasom odgovorila, da mi je ime Zala. Mislila sem, da me hoče ugrabiti. Nato sem za njim zagledala očija. Na smrt sem se prestrašila, ker sem mislila, da je ugrabil tudi očija. Stekla sem domov k mamici in ji povedala, da je nek moški ugrabil očija in da je hotel ukrasti tudi mene, ampak sem se mu izmuznila. Z balkona sem ji pokazala tega moškega. Ko ga je mami videla, se je začela smejati. Tudi jaz sem se začela smejati, čeprav nisem vedela, za kaj gre! Mami me je potolažila in mi povedala, da je to očijev prijatelj.

Nasmehnila sem se sama sebi in se spet odpravila k babici. Tokrat sem srečno prišla do nje. Zvečer sta me prišla iskat mami in očka. Skupaj smo se nasmejali, čeprav je imel strah zame to popoldne zares velike oči.

Zala Štepec, 6. b

Jure Adamlje, 5. b

JAZ, MALI SNEŽAK

Bila sem še čisto majhna, stara komaj tri leta, ko sem se nekega lepega popoldneva namazala s Sudocream, kremo za dojenčke. Z vami bom delila svojo izkušnjo in mamino reakcijo.

Ura je ravno odbila poldne. Mami je odšla po plenico in vedela sem, da se bliža tisti čas. Tisti čas, ko moram v posteljo, pa četudi nisem bila zaspana. Mami me je odnesla v posteljo, mi prebrala pravljico, ugasnila luč in odšla. Minila je že kakšna ura, pa še vedno nisem spala. Ker sem vedela, da spanca od nikoder ne bo, sem tiho prižgala luč, da me starša ne bi slišala. Ulegla sem se nazaj na posteljo, ko sem na polici zagledala Sudocream. Oči so se mi od veselja kar zasvetlikale. Na misel mi je prišla odlična ideja. No, vsaj takrat se mi je tako zdelo.

Slekla sem oblačila in odprla zaščitno kremo. S prsti sem navdušeno segla vanjo in se začela mazati. Namazala sem se od glave do pet, le moje velike in bleščeče oči so gledale izza bele prevleke. Ker sem bila ves čas tiho in je bilo že pozno popoldne, me je mami prišla zbudit. Opazila je prižgano luč in mene, snežaka sredi postelje. Prijela me je in odnesla v kad. Tudi oči me je prišel pogledat. »Tole je treba fotografirati!« je navdušeno prikorakal v kopalnico s fotoaparatom v roki. Potem ko je oči ta dogodek obeležil s fotografijo, je mami začela z mene drgniti kremo. Kremo sem seveda po sebi nanesla v debelih plasteh. Kar nekaj časa je trajalo, preden se je mami znebila vse kreme s telesa. Oblekla me je in me odnesla v dnevno sobo. Kremo je takoj pospravila na najvišjo polico, preoblekla še posteljnino in se vrnila k meni.

Od takrat naprej me mami ni nikoli več pustila samo s kremo. Nikdar je tudi ni pozabila pospraviti na najvišjo polico. Še danes se smejim, ko vidim tisto sliko, na kateri res izgledam kot snežak.

Zoja Nograšek, 6. b

LISICA IN SEDEM PIŠČANČKOV

Nekoč je živela mama koklja, ki je imela sedem piščančkov. Skupaj so srečno živeli v kokošnjaku.

Nekega dne jim je zmanjkalo hrane, zato je mama koklja odšla na tržnico, ki je bila daleč od doma. Piščančkom je naročila, da naj nikomur ne odpirajo vrat. Hudobna lisica, ki je živela blizu, pa je slišala, kar je govorila mama koklja. Domislila se je enkratne ideje, kako bo požrla piščančke. Ko je koklja odšla, se je takoj odpravila h kokošnjaku. Nekaj časa je prisluškovala, nato pa potrkala. Piščančkom je dejala, da je njihova mama in naj odprejo vrata. Piščančki ji niso odprli. Videli so namreč njene rjave tace, njihova mama pa je imela nežno rumene in urejene nohte. Niso ji odprli. Lisica je zato odšla po pilico in lak za nohte in se uredila. Tace si je namazala s svetlo kremo. Zopet je potrkala na vrata. Tudi tokrat ni imela sreče, kajti piščančki so vedeli, da ima njihova mama nežen glas. Ta glas, ki jih je poklical, pa je bil hrapav in globok. Zato je odšla v lekarno, kjer si je kupila Septabene, ki ji je glas omehčal. Ko je sedaj poklicala piščančke, so res mislili, da je njihova mama in so ji odprli. Hudobna lisica je požrla vse. Ulegla se je pod breg in zaspala. Ko je nazaj prišla mama koklja, je zagledala prazen kokošnjak. Bilo ji je zelo hudo, ker njenih piščančkov ni bilo nikjer.

Zato je mama koklja poklicala lovca, ki je lisico posul s čarobnim praškom, da je obležala še sedem dni in sedem noči in rešil vse piščančke. Ko se je lisica prebudila, jo je lovec pregnal iz gozda. Tako je mama koklja s svojimi sedmimi piščančki srečno živela do konca svojih dni.

Ota Habič, 6. b

JACK RAZPARAČ

Ali veste, kdo je Jack Razparač? Že po imenu se zdi, da ni ravno junak, ki nastopa v otroških pravljicah. A da je tako grozen, si nisem niti malo predstavljala. Pa naj vam povem, kako sem sploh izvedela zanj.

Med zimskimi počitnicami je k meni na obisk prišla prijateljica Daša. Postalo nama je dolgčas. Prišli sva na idejo, da bi naju moja mami peljala v sobo pobega, po angleško Escaperoom. Mami je bila ta ideja všeč.

Ko se je vrnila iz službe, smo se odpravile v Ljubljano pred WOOP areno. Tam smo se registrirale ter si ogledale uvodni video. Že takoj, ko se je začel, sva se z Dašo prijeli za roke in se stisnili skupaj. Morili so se. Končno konec. Daša Mi je rekla: »Živa, mene je strah. Jaz si ne upam.« Jaz pa sem ji povedala, da bova zmogli, saj sva pogumni. V sobo naju je peljala delavka in nama vse razložila. Zaprla so se vrata in čas se je začel odštevati. Po tleh sobe je bila kri. Strašljivo. V sobi so bile rešetke, za katerimi je bila tablica. Močno sva potrkali po rešetki in prikazal se je čuden, strašljiv moški. Povedal nama je: »Premaknita samokolnico po sledeh krvi! Skupaj sva jo prijeli in se počasi premaknili. Odprl se je predalček na njej. V njem je bilo nekaj pripomočkov. Za vogalom je visela zavesa. Odgrnili sva jo. Reševali sva naloge in se tresli. Pritisnili sva na gumb za pomoč. »Potisnita okno,« so nama rekli. Splezali sva skozenj. V drugi sobi je bila tema. Poskusili sva odkleniti ključavnice. Ni nama uspelo, zato sva zopet pritisnili na gumb za pomoč. Vprašali so naju. »Ali sta kaj utrujeni? Če sta, si na stolu malo odpočijta.« Jaz sem se usedla na pravega in prižgala se je luč. Ostalo nama je še par minut. Poskusili sva vse, kar sva vedeli. Ni nama uspelo pobegniti. Čas se je iztekel. Bili sva malo razočarani. Čakali sva. Prišli so po naju. Povedali so nama, da je bila pred nama družina z dvema odraslima in jim pobeg prav tako ni spel. Celo manj daleč so prišli. »Super sta bili!« Naredili sva še spominsko fotografijo in odšli domov.

Iz sobe nama res ni uspelo pobegniti, a sva se vseeno odlično zabavali. Naučila sem se, da je potrebno sodelovati in si pomagati med seboj in vse bo lažje. Z veseljem bova tako ali podobno sobo še obiskali.

Živa Miklič, 6. a

Jernej Koleša, 8. a

Jerneja Hribar, 8. a

Kaja Tomažič, 2. T

MOJA SANJSKA OČALA

Če bi izbral kako bi izgledal,
imel bi očala, ki bi ga žgala.

Bil bi za hece in druge vice,
očala bi za hec brila tudi bice.

Očala bi pisala
in druge navdihovala.

Lahko odplavam na Fiji,
ker priklopim jih na wifi.

Ko nosim očala,
ne rabim sandala.

Gledam in pogledam mavrico na
netu in zdi se mi, kot da je na
nebu.

Moja sanjska očala ne bi onesnaževala,
imela bi dost kapitala, da ne bi
bila štala.

Nora očala
bi zaigrala na tolkala.

Skozi moja očala
bi bil svet brez kriminala.

Doma ne bi rabil ekrana,
ker bi očala vse pokazala.

Res hudo je imet očala,
ki bi še plesala in igrala.

Ko stopim v družbo,
ne dobim okužbo.

Očala nadeta na nos
so vsemu kos.

Očala so pala
in se razdala,
tuki sva pa končala.

Jon Rovanšek, 8. a

Klara Savšek, 2. a

PŠENICA, NAJLEPŠI CVET

Nekega dne je čez grajska vrata stopilo dekle po imenu Anica. Nekaj dni nazaj je imela rojstni dan in zato se je odločila, da bo odšla v mesto po par hlebcev svežega pšeničnega kruha, da bodo z družino praznovali njen trinajsti rojstni dan z veliko pojedino.

Ko je Anica prispela do pekarne z najboljšim pšeničnim kruhom v vasi, je za blagajno spoznala zelo vljudnega ter hkrati prijaznega gospodiča po imenu Nikolaj. Njegova družina ni imela toliko denarja, kot ga je imela Aničina, zato se je odločila, da mu bo podarila več denarja, kot običajno stanejo trije hlebci kruha. Nikolaj se je iskreno zahvalil, Anica pa ga je vprašala ali bi se udeležil njenega rojstnega dne naslednji dan ob trinajsti uri. Nikolaj je brez dvoma privolil, Anica pa se mu je nasmehnila in odšla nazaj do dvora. Noč je minila kot bi mignil, Nikolaj pa je že nestrpno čakal, da obišče Anico.

Ko je naslednji dan prispel, je potrkal na grajska vrata, seveda jih je odprla Anica z velikim nasmeškom na svojem obrazu. Nikolaj ji je zelo lepo voščil za rojstni dan ter ji podaril sveže nabrano klasje, zavito v modro okrasno pentljo. Anica ga je pospremila do mize, kjer bi jedli ter mu ponudila pomarančni sok. Pred rojstnodnevno pojedino sta imela zelo dolg pogovor. Pogovarjala sta se o svojih življenjih. Nikolaj ji je povedal, da ima deset bratov in tri sestre, on je najmlajši. Vsi ostali bratje in sestre so že poročeni in imajo otroke. Komaj čaka, da odide iz vasi, ter gre po svetu raziskovat nove države in kraje.

Ko so pojedli, je Anica pospremila Nikolaja do vrat, dogovorila sta se, da se bosta večkrat srečala ter se družila. Dnevi so minevali in Anica ter Nikolaj sta postala najboljša prijatelja. Družila sta se vsak dan in tekla skozi polje zlate pšenice, ki je vodilo do cerkve, kjer sta se čez nekaj časa ob trinajsti uri tudi poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Aneja Stopar Pajek, 6. a

AJDA IN SKOBČEVKA LALI

Nekoč je v nekem živalskem vrtu živela jata ptic skobčevk. Bile so bele, modre, zelene, rumene in vijoličaste barve. Med vsemi temi živobarvnimi skobčevkami pa je živela najbolj radovedna Lali, ki je bila zeleno-rumene barve in zelo prijazna. Imela je svojo veliko ptičjo družino in z njo preživljala dneve v živalskem vrtu. Vse te ptice so imele od vsega najraje ljudi, ki so lahko vstopili v njihovo veliko kletko. Bili so prijazni in dajali so jim hrano, jih božali in se z njimi igrali. Vsaka skobčevka si je želela iti iz kletke za človekom, da bi videla, kam gre in ali se lahko še malo igra z njo.

Nekega dne je prišla v njihovo kletko punčka, ki je imela zelo rada ptičke. Ime ji je bilo Ajda in stara je bila 4 leta. Lali jo je takoj videla in priletela na njeno roko, polno hrane. Ajda se je malo prestrašila in jo z zanimanjem opazovala. Lali se je Ajda zdela zelo lepa in posebno prijazna punčka. Želela je oditi z njo iz kletke. Vedela je, da je ne bi spustili, zato je sklenila, da bo ušla. Ajdini starši so rekli, da grejo naprej, Lali pa je na skrivaj splezala iz kletke in frčala za Ajdino družino. Ajda jo je opazila, a je ni izdala, le urno jo je skrila pod majico. Ajda je bila zelo navdušena, da je njena najljubša žival ostala z njo.

Ko so prispeli domov, se je Ajda slekla, izpod njene majice pa je po sobi zletela Lali. Mama se je zelo prestrašila in Ajdo vprašala, zakaj je iz živalskega vrta vzela skobčevko. Ajda ji je rekla, da je ptica sama priletela do nje in je ni opazila. Ni želela povedati resnice, saj bi morala skobčevko Lali odnesti nazaj v živalski vrt. Ker pa je mama videla, kako srečna je Ajda z Lali, ji je rekla, da jo lahko obdrži, a le če bo skrbela zanjo. A Ajda je bila še premajhna za samostojno oskrbo ptička. Prve dni ji je mama pomagala.

Ajda je rasla in rasla ter zares lepo skrbela za skobčevko Lali. Tako je postala velika ljubiteljica skobčevk. Ko je bila večja, je imela veliko odraslih ptičkov in tudi mladičke. Postala je zdravnica za živali in oskrbnica v živalskem vrtu, kjer se je vsak dan lahko družila z živalmi, še posebej rada pa je bila s pticami vseh vrst.

Julija Koritnik, 5. a

Leon Kastelic, 1. b

IZLET NA TRAVNIK

(zgodba ob sličicah)

Zjutraj so otroci šli v šolo. Zbrali so se na šolskem igrišču. Ko je zazvonil šolski zvonec, so odšli v svoje razrede. Vsi so bili presenečeni, ko je Peter stopil pred tablo z rožo v roki. Vprašali so ga, kje je dobil rožo.

Peter je povedal, da je rožo našel na jasi blizu šole. Učiteljici je predlagal, da bi šli na jaso nabirat rože, saj so začeli cveteti zvončki, trobentice in vijolice. Ker je bil zunaj lep sončen dan, na urniku pa tudi športna vzgoja, se je učiteljica strinjala. Učenci so se preobuli v čevlje in odšli ven. Ko so prišli na jaso, so opazili res veliko rož in jih začeli nabirati. Vsak je nabral pet cvetlic in ena je bila lepša od druge. Vsak si je izbral po eno najljubšo cvetlico za v razred, ostale pa bodo odnesli domov.

Ker so imeli še veliko časa, jim je učiteljica dovolila igro na prostem. Ko so se odpravljali nazaj v šolo, jim je učiteljica naročila, naj prinesejo rože v učilnico. Učenci so se preobuli, slekli jakne in rože odnesli v učilnico ter jih izročili učiteljici. Ta se jim je zahvalila, saj je na rokah držala čudovit šopek rož.

Tanja in Vid sta šopek ovila z okrasnim papirjem in dodala pentljo. Šopek so obesili na vrata in vsak, ki je prišel mimo, je z občudovanjem pogledal šopek.

Nik Meško, 4. b

Jakob Sinjur, 1. T

RESNEŽ POSTANE SREČKO

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami živel resen človek po imenu Resnež. Je zelo resen in je sanjal tudi zelo resne stvari. Tudi njegov pes je bil zelo resen. Bolj kot on. Imel je tudi zelo resno mačko. Cel čas je bil resen, celo njegovo življenje je bilo resno. In za čisto nobeno šalo ni bil. In če mu bi kakšno povedal, bi takoj dobil po ...

Nekega dne ga je srečala vila. Vprašala ga je, zakaj je tako resen, a ni odgovoril. To noč ga je vila začarala, ko pa se je zbudil, ni bil več resen. Šel je po mestu in so se vsi čudili, kako lahko obstaja tako prijazen človek. Od takrat naprej mu je bilo ime Srečko.

Lučka Koritnik, 3. b

Neja Glogovšek, 5. b

MOJA ŠKRATOVŠČINA

Nekega poletnega dne, medtem ko je brat plezal po drevesu, sem bil v hiši. Vzel sem njegovo vrečko z magnezijem. Magnezij sem stresel v stranišče.

Vzel sem moko in mizarsko lepilo. Moko sem dal v posodo in primešal mizarsko lepilo. Oblikoval sem majhne in velike kroglice. Dal sem jih v vrečko za magnezij. Vrečko sem dal tja, kjer je bila prej.

V petek, ko smo šli spet na plezanje, je brat vzel vrečko. Med plezanjem v previsu je pomočil roko v vrečko. Razdrobil je kroglico in si namazal roke z mizarskim lepilom in moko. Ko se je lepilo posušilo, so se mu zlepili prsti. Zaradi zlepljenih prstov ni mogel pisati in igrati iger na telefonu. Bil je zelo jezen.

Brat si je dva dneva umival roke, da je odstranil lepilo. Še danes ni ugotovil, kdo mu je zamenjal magnezij z lepilom in moko.

David Uhan, 3. a

DROBNI PTIČEK NA STREHI

Sem možiček in živim med dimniki. Ime mi je Dobri ptiček, ker sem majhen in prijazen. Moj dom je med strehami in med dimniki. Rad imam mir in želim pomagati drugim.

Nekega dne je pod mojo hišico prišla mama Marta. Bila je žalostna, ker je njen sin ne mara oziroma se posveča očiju. Vprašala me je, kaj naj stori, da jo bo sin pogledal. Rekel sem, naj mu naredi kaj lepega ali pa kaj skuha. Mama Marta se mi je zahvalila. Rekla je, da bo še kdaj prišla.

Ker sem bil utrujen, sem počasi zaspal. Zjutraj sem se zbudil in me je že čakala miška Mimi. Rekla je, da jo lovi podgana, in ali lahko pomaga. Rekla sem, naj se nekam skrije, da je podgana ne bo videla. Miška Mimi se mi je zahvalila in odhitela v skrivališče. Za danes je bilo konec dneva. Zaspala sem in spala celo noč.

Nastja Sever, 3. b

MOJA ŠKRATOVŠČINA

Otroci velikokrat delamo škratovščine. Včasih je želja tako močna, da se temu ne moremo upreti.

Nekega dne, ko je šel očka teč, sem si zaželela nekaj sladkega. Vedela sem, kje ima očka skrite sladkarije. Splezala sem na kuhinjski pult in vzela vse sladkarije. Tam sta bili dve čokoladi, pet Kinder jajčkov, dve vrečki bonbonov in tri lizike. Usedla sem se na kavč in jih pojedla. Upala sem, da očka še ne pride domov.

Nato sem šla pogledat, ali sem še kaj spregledala. Našla sem še eno liziko in jo hitro pojedla. Ker sem pojedla vse sladkarije, dva dni nisem nič jedla.

Ko je očka prišel domov, sploh ni posumil, da ni več sladkarij. Mislil je, da mi jih je že vse dal. Tega še danes ne ve.

Ula Vrhovec, 3. a

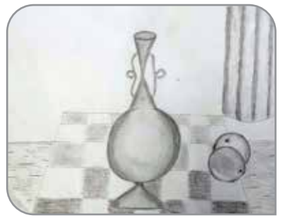

Zala Ciglar, 8. b

ZLATI COPATI

Nekoč pred davnimi časi je živel zajček Piko. Piko je imel zlate copate. Zato je pogosto skakal z njimi.

Ko je nehal skakati, jih je sezul. Ko pa ga je kdo lovil, jih je v hipu obul nazaj in se skril. Nekega dne je Pikija dobila lisica, zvezala ga je in ga odnesla domov. Na veliko srečo ga je Belko zajček videl.

Ker se je lisica odločila, da ga bo pojedla drug dan, je Belko naredil načrt. Ko bo lisica odšla spat, bo Belko rešil Pika in res se je to zgodilo. Lisico pa je odnesel z vso svojo močjo na drug konec sveta.

Piko se je zahvalil Belkotu in tako sta postala prijatelja .

Meta Lipnik, 3. a

VOLK IN TRIJE »GAMERS« PRAŠIČKI

Nekoč so starši rekli prašičkom, naj se odselijo zaradi prevelike porabe elektrike.

A prvi prašiček se je oglasil:

»Ne morem, igram FORTNITE!«

Drugi je rekel:

»Ne morem, objavlam video na TikTok!«

Tretji pa je rekel:

»Ne morem, montiram nov računalnik.«

Tako so starši z računalniki vred prašičke vrgli iz hiše in rekli:

»Dosti vas mamo! Kar sami skrbite za svoje riti!« Zaloputnili so z vrati.

Prašički so bili ogorčeni. Nato so v gozdu iz odej in palic naredili streho in s pomočjo podaljška priklopili računalnike. Prašičkom je bilo važno, da so lahko igrali računalniške igrice.

A naslednji dan je prašičke srečal volk in dejal:

»Dajte mi ves denar, sicer vam izklopim računalnike!«

Prašički pa:

»Ne, samo tega ne, samo tega ne!«

In volku so natresli ves denar, kar so ga premogli.

Tako se niso več srečali in pujski so živeli srečno do konca svojih dni.

Bine Božič Slivnik, 5. a

MALI ČAROVNIK LUKA

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živel mali čarovnik Luka. Svoje čarovniške trike je rad pokazal svojim prijateljem. Zajček Marko je bil tako navdušen nad čarovnijo s kartami, da se je želel naučiti tudi on. Mali čarovnik Luka pa ni želel deliti svojih trikov s prijatelji. Prijateljice živali so bile žalostne, ker je bil Luka tako sebičen in njegovih predstav niso hotele več obiskovat.

Mali čarovnik Luka je kmalu ugotovil, da ni lepo biti sebičen, saj je ostal sam. Poiskal je zajčka, se mu opravičil in ga naučil trik s kartami. Skupaj sta priredila predstavo in povabila prijatelje. Na predstavo pa ni bil povabljen škrat Nik, zato jima je skril karte. Ni pa vedel, da so te karte čudežne. Mali čarovnik Luka je zažvižgal in karte so zasvetile v škratovem žepu.

Prijatelji so bili navdušeni in veseli. Skupaj s čarovnijami so živeli srečno do konca svojih dni.

Tilen Kastelic, 3. c

Alja Bregar, 1. b

RESEN ČLOVEK SREČA VILO

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami živel resen človek. Bil je tako resen. Resno je gledal, resno delal, resno se pogovarjal. Kaj je z njim, so se spraševali.

A nekega dne je srečal srečno vilo. Bilo je veliko smeha, sreče. Kot da bi se mu nekaj zgodilo. Skakal je od sreče in ni bil več tako resen. Vila ga je začarala, da ni bil več resen. Vila sreče je odšla, sreča pa ostala.

Vid Jerlah, 3. b

ČAROVNIŠKA ŠOLA IN POPRAVLJALNICA IGRAČ

Nekoč je bila čarovniška šola, ki je imela samo pet učenk. Čez noč so prišle štiri čarovnice in pred šolo postavile popravljalnico igrač. Bila je lepa in razkošna in ko je učiteljica Tina prva prišla v službo, da bi pripravila vse za pouk, je čez okno učilnice zagledala popravljalnico igrač in hitro poklicala ravnateljico, da za danes zapre šolo. A bila je prepozna. V šolo je že prišlo pet prijateljic. Hitro so stekle domov po svoje polomljene igrače.

Ko so se vrnile v šolo, so videle dedka, ki je popravljal igrače s čarovnijo. Z začudenjem so opazovale, kako dedek popravlja igrače, a jih je opazovala učiteljica Tina skupaj z ravnateljico. Poklicali sta njihove starše in predsednika. Skupaj so se pogovorili. Predsednik je rekel, da tega pa že ne morejo dopustiti. Razmišljali so in razmišljali in skupaj prišli na idejo. Namesto popravljalnice igrač, bodo takoj jutri zjutraj postavili vrtec. Danes je že prepozno. Odpravili so se spat.

Zjutraj so starši zaslišali otroški jok. Prihiteli so v otroško sobo, da preverijo, kaj se dogaja. Zagledali so svojega otroka, ki je potožil, da se mu je zlomila igrača. Starši so se spomnili na popravljalnico igrač in otroci so igračo hitro odnesli v popravilo. Dedek jim je igračo popravil v eni uri. Otroci so bili veseli, ker so nazaj dobili popravljeno igračo. Tako so odrasli videli, da popravljalnica igrač le ni tako slaba ideja. Ko so to ugotovili, so živeli srečno skupaj s popravljalnico in igračami.

Ula Perme, 3. b

ANO IN JANA REŠIL TELEFON

V majhno vasico se je preselila družina. Njihova hišica je bila majhna in ljubka, okoli nje je velik gozd in travnik poln cvetlic. Ana in Jan sta se razveselila novega doma.

Naslednje jutro sta šla oče in mama v službo. Ana in Jan pa sta ostala doma, saj je bila sobota. Pogovarjala sta se, kaj bi delala in se odločila, da bosta šla raziskat okolico doma. Začela se je pustolovščina.

Ana je videla prelepega metulja in ga začela loviti. Med tekanjem je padla v globoko jamo. Vsa prestrašena je začela klicati Jana. Jan jo je začel iskati, nato pa je tudi njemu spodrsnilo in je padel k Ani. Skupaj sta poskusila najti izhod, a je bilo preveč spolzko. Klicala sta na pomoč, vendar ju ni nihče slišal. Nato se je Ana spomnila, da ima v nahrbtniku telefon. Poklicala je starše in starši so takoj prišli domov.

Iskanje se je začelo in starša sta na pomoč poklicala sosede. Ob večurnem neuspešnem iskanju je mama poklicala Ano. Ko se ji je Ana oglasila, ji je mama naročila, naj vklopi na telefonu delitev lokacije. Tako se je na maminem telefonu prižgal signal, kje se otroka nahajata. Našli so ju in rešili iz jame.

Lina Bogolin Rakar, 5. b

O PREDSEDNIKU, KI JE RAD GLEDAL TIK TOK

Živel je predsednik. Zelo rad je imel oblačila. Potem pa sta en dan prišla dva falota Tine in Bine. Pokazala sta mu Tik Tok.

Ko je predsednik videl Tik Tok, se je zaljubil vanj. Tine in Bine sta rekla, da mu ga data v zameno za vse njegovo blago in obleke predsedniške palače. Predsednik je privolil. Tine in Bine sta vzela tudi obleko, ki jo je nosil na sebi. Predsednik je odšel spat.

»To jutro je parada,« se je spomnil predsednik. Hotel se je obleči, a je ugotovil, da nima obleke. Na parado je zato moral brez nje. Vsi so se mu smejali. Ko je to videl, je ugotovil, da sta ga Tine in Bine prevarala. Zahteval je obleke nazaj, a mu jih nista dala.

Ugotovil je, da lahko proda telefon in si kupi obleke. To je naredil in ni bil več naiven.

Julita Kemperle, 5. a

MIŠKA IN PLAŠČ

Živela je miška, ki je rada uporabljala računalnik.

Nekega dne je plezala na ograjo. Ni bila dovolj močna, da bi se prijela, zato je padla. Počil ji je trebušček.

Miška je šla h krojaču, da bi ji zašil trebušček, vendar je krojač v zameno hotel lep plašč. Šla je na internet in ga naročila.

Že čez nekaj ur je potrkalo na vrata in miška je odprla. Pred vrati je zagledala svinjo, ki jo je spraševala: »Ali ste vi naročili plašč?« Miška je odgovorila: »Ja.« Vprašala ga je: »Je to vse?« »Da,« je odgovorila svinja in odšla.

Miška je takoj odprla paket in odšla h krojaču. Dala mu je plašč, on pa ji je zašil trebušček. Srečno je živela še mnogo let.

Ines Obolnar, 5. a

ALKOHOLU REČEM NE!

Ej kolega, kakšen je kaj ta teden?
Moram reči, da moj je res prav beden!
»Matematkarca« mi šus je dala,
tudi pri »slovi« nič nisem znala.
Prav zares se ne da mi več učit,
ker očitno drugega kot cvek ne znam
dobit!

A bi midva raje u »štacuno« skočila,
si piva dva kupila, se ga malo nalila
in na cel svet pozabila.
Se namesto živcirala, raje veselila.

REF: Alkoholu rečem NE, alkoholu rečem NE,
to edino pravilno JE.

Čakaj malo, ustavi se!
Kaj boš s tem naredil?
Še več težav boš dobil.
Sanjaš o sreči,
problemi bodo z alkoholom le še večji.
Alkohol je grda stvar,
pobere ti zdravje, znanje, pamet in denar.
Alkohol ne reši stvari,
alkohol UNIČI LJUDI.

REF: Alkoholu rečem NE, alkoholu rečem NE,
to edino pravilno JE.

MLADI POSLUŠAJTE!
Vsakemu od nas kdaj kaj ne gre,
vsak od nas kdaj ne znajde se.
Ampak ne rešujte težav z alkoholom,
ker drugega ne, kot zbudil se boste z
glavobolom.
Mladi ste, lepi, pametni, to se ve,
in ni drugega kot odločno reči ALKOHOLU
NE.

REF: Alkoholu rečem NE, alkoholu rečem NE,
to edino pravilno JE.

Na glas povejte, da sliši se: ALKOHOLU
REČEM NE!

Živa Miklič, 6. a

NAVADNI MALI ZVONČEK

Predstavil vam bom navadni mali zvonček. To je njegovo pravo ime. V latinščini pa je Galanthus navalis. Uporabljamo ga za okras.

Mali zvonček raste v gozdovih (gozdnih robovih), travnikih, ob rekah in vedno rastejo v skupini. Mali zvonček je visok od 10 do 15 centimetrov. Ima dva črtasta sivo zelena lista, ki odženeta iz čebulice. Zvonček ima neolistano steblo in čebulico. Čebulica ima na spodnjem delu tanke koreninice. Navadni mali zvonček raste od februarja do aprila. Zvonček ima tudi trajno čebulico in spada v družino narcisovk. Ima kimast cvet v obliki zvonca. Ima dvojno cvetno obuvalo in tri zunanje bele cvetne liste. Notranji cvet je krajši in ima zeleno liso.

Zvonček je zaščitena rastlina, zato jih je tudi prepovedano nabirati. Lahko pa jih kupimo in posadimo doma na vrtu. Spada med strupene rastline.

Tilen Šinkovec, 5. b

Živa Križman, 6. b

MOJ PRAŠEK PROTIJEZIN

Ta prašek sem skuhala s svojim očetom. V prašek Protijezin sva dala: sladkor, sol, raznoliko sadje, papriko, sodo bikarbono. To sva prekuhala, posušila in zmiksala. Uporabi se ga tako, da ta prašek, ki je užiten, jezna oseba popije s kozarcem vode.

Čez nekaj minut prašek učinkuje in jeza popusti. Človek ti oprosti in pozabi na prepir. Tako učinkuje in se pripravi prašek PROTIJEZIN. Verjamem, da ga tudi vi kdaj potrebujete. Upam, da recept ni pretežek. Poslužite se ga, učinkuje!

Larisa Dremelj, 4. a

Lana Samastur, 6. a

MOJ PRAŠEK PROTILENUHIN

Bili so zelo temačni dnevi. Čeprav je sijalo sonce, zunaj ni bilo nobenega vaščana. Vas je bila tako tiha in mirna, da si slišal še najmanjšega hrošča, ki je lezel po tleh. Otroci so samo lenarili in poležavali na kavčih, ampak starši niso naredili ničesar, saj še sami niso imeli energije za kaj drugega. Nato so se po televiziji prikazali oglasi: »Otroci pozor! Kaj se vam ne zdi, da je naša vas zelo, zelo tiha? Če imate dovolj lenobe, se oglasite pri moji hiši. Vsak naj prinese nekaj stvari iz hladilnika, kajti skuhali bomo protilenobno brozgo.« Prišlo je pol vasi, ki so se vlekli kot zombiji do moje hiše. Prinesli so svoje sestavine in jih dali v lonec. Palček je prinesel banane in jabolka, Cmera tri grozde, Pametnik dva korenčka, Radovedka devet tetrapakov mleka in Miška pet sirčkov, jaz pa prašek PROTILENUHIN. Najprej je bilo, kot da bi stali zraven bombe, ampak nato je bilo toliko dima, da si komaj videl svojo dlan. Naenkrat so otroci začutili drugi jaz v sebi in to proslavili z maratonom. Seveda smo zaključili še s slavnostno večerjo pri meni, saj smo bili zelo izmučeni po maratonu.

Taja Žurga, 4. a

MOJ PRAŠEK PROTINALOGIN

V šoli smo se pogovarjali o čarobnih napojih. Na koncu pouka sem pogledala na tablo in vidim, koliko domače naloge imamo. Ko sem prišla domov, se mi ni dalo delati naloge in sem se spomnila na SLJ ter naredila protinalogin. Ko sem naredila napoj, sam ga posula po vseh zvezkih. Potem ko sem prišla naslednji dan v šolo, nismo dobili domače naloge.

SESTAVINE:
- 2 meti
- 3 listi regrata
- 4 stebelca peteršilja
- 1 marjetica
- 7 koščkov popra
- 1 žlica kisa

Maša Pečjak, 4. a

MOJ PRAŠEK PROTIZIMIN

Upam, da boste poskusili moj prašek.

Moj instinkt je zelo dober. Z njim zaznam, ali vsi trdno spijo. Nato se odpravim v skrivni kotiček pod posteljo. Tam pazim svojo skrinjo, v kateri so sestavine za izdelavo mojega super praška PROTIZIMIN. Verjetno bi se vprašali, zakaj ravno ta prašek. Vam bom povedala kratko in jedrnato – ne maram zime. Recept za prašek se glasi takole:

- 3 žlice sončnega prahu
- 3 žlice cvetnega prahu
- 1 makov cvet
- 2 žlički morske soli
- 3 dl morske vode
- 10 g klora

Vse to dobro premešamo in pustimo, da počiva do polnoči. Ko je ura polnoč pa v posodo stresemo še nekaj prahu suhe trave. Nato se naredi nekaj oblakov in čira čara – poletje je tu.

Upam, da vam je bil recept všeč.

Mirjam Dremelj, 4. a

SNEGULJČICA IN SEDEM MRAVELJ

Živela je zaposlena mati, ki je kmalu po rojstvu njene hčerke Sneguljčice umrla.

Njen oče se je kmalu poročil z žensko, ki jo je našel preko interneta. Ta gospodična je postala Sneguljčina mačeha. Imela je polno lepih stvari, ki jih je naročila prek spleta. Na internetu je našla aplikacijo, ki ti pove, katera gospodična je najlepša v državi. Vedno se je na ekranu pojavilo njeno ime. Naenkrat pa je pogledala in videla nekaj, kar jo je prizadelo. Pisalo je, da je najlepša v tej državi Sneguljčica. Do zdaj jo je imela še kar rada, a zdaj, ko je videla, da je najlepša, je poslala taksi, naj jo odpelje v zapor.

Zaprli so jo in v zaporu je našla sedem mravelj. Imeli so se radi. Skupaj so igrali igrice in naročali hrano prek spleta. Ko je mačeha izvedela, da je Sneguljčici prav odlično v tem zaporu, je njenemu lastnemu policistu naročila, naj jo ubije. Poskusil je že dvakrat. Nazadnje jo je zastrupil.

Ko so mravlje to videle, so prek spleta naročile princa, ki jo je poljubil. Oživela je in s princem je živela srečno do konca svojih dni.

Karin Zupančič, 5. a

POČITNICE

Počitnice vsak otrok obožuje,
celo leto v šoli jih zasleduje.
Že šteje dneve, ure in sekunde,
v hipu se mu želja obrne.

Počitnice so že pred vrati,
a še vedno moramo v šoli
ostati.
Vsak otrok nestrpno čaka,
da šola mirno odkoraka.

Počitnice niso le za zabavo,
zato moramo učno snov
ponoviti
in se je še enkrat naučiti.

Po kratkih počitnicah
se šola spet vrne
in se svet obrne.

Tilen Šinkovec in Vid Koleša, 5. b

URŠIKA IZ POVODNEGA KRALJESTVA TELEFONIRA DOMOV

Minilo je že leto dni od tistega mračnega popoldneva, ko Uršiko videli so zadnjič živo.

Pri Zaličevih bilo je vse po starem, ko nenadoma zazvoni telefon. Mama se oglasi in od šoka zavpije. Oglasila se je Uršika, za katero so mislili, da je že mrtva davno tega. Cela družina pridrvi v dnevno sobo in pozorno posluša. Urška jim pove, da bo kmalu doma, a mora odslužiti kazen, ker je leta in leta fante ovijala okoli prsta in jih vedno znova grdo zavrgla.

Brž jo vprašajo, kako je sploh še živa? Kje je? Ali je v redu? Uršika zala jim pove, da je v Povodnem kraljestvu in da je za silo v redu. Povodni mož jo sili delat, s čimer bo odslužila kazen, pa vendar ji ni hudega.

Povodni mož in Uršika sta se tudi poročila, ne da bi Uršika to zares želela, a vendar mora odslužiti dolg, ker je zapeljevala moške. Povodni mož je do nje prijazen, ne nudi pa ji velikega udobja, četudi je kralj Povodnega kraljestva. Meni, da se mora Uršika naučiti skromnosti in kako zares ljubiti. Povodni mož ji hoče le dobro, zato se je poročil z njo in jo obvaroval, da po smrti ne bo trpela.

Takoj za tem je Uršika odložila telefon, domači pa so se samo začudeno spogledovali.

Žana Verbič, 8. a

Lara Kužnik, 3. a

LETNI ČASI

Pomladi je zunaj zelo lepo. Skozi okno je Hana pogledala na dvorišče. »O, kako lepo je zunaj,« je rekla. Mama jo je poklicala na zajtrk. Ko je pojedla zajtrk, je obula čevlje in šla ven. Nabirala je rožice. Ko je začel padati dež, je šla pod kap. S seboj je prinesla šopek rož.

Čez nekaj mesecev je prišlo poletje. Tega časa se je Hana najbolj veselila, saj to je čas, ko gremo na morje. Tam je Hana spoznala prijateljico Ano. Čez nekaj mesecev je prišla jesen. Vsa družina je odšla ven. Hana je rekla, kako lepo je. To je bil čas, ko z dreves pada listje rdeče, rjave, rumene in zelene barve. Čez nekaj mesecev je bila tu zima. Vsi so zunaj delali kepe in naredili snežaka.

Mia Petojević, 2. a

Luka Kralj, 6. a

Kmalu bodo poletne počitnice in šola bo zaprla svoja vrata.

Le kaj bo počela takrat?

POLETI ŠOLA:

- pogreša svoje učence in učitelje,
- piše dnevnik,
- prezrači učilnice,
- pomete igrišče,
- zaliva rože,
- bere knjige,
- zadrema popoldne,
- klepeta s pticami in metulji,
- smrči na glas,
- poje veliko sladoleda,
- na skrivaj obišče svojo podružnico v Temenici,
- pozdravi otroke čez cesto,
- sestavlja nove teste,
- komaj čaka na 1. september. ☺

Učenci OPB 3 (2. a in 4. a)

NAJLJUBŠA KNJIGA IZ OTROŠTVA MOJE BABICE, MOJEGA DEDKA

Ob 2. aprilu, mednarodnem dnevu otroških knjig, smo babice in dedke povprašali, kaj so najraje brali, ko so bili še otroci.

Takole so odgovarjali:

Katera knjiga/zgodba ti je bila v tvojem otroštvu najljubša?

Muca Copatarica
Rdeča kapica
Deklica z junaškim srcem
Volk in sedem kozličkov
Drejček in trije Marsovčki
Martin Krpan
Sneguljčica in sedem palčkov
Pika Nogavička

Si jo bral/-a sam/-a ali ti jo je bral kdo drug?

Dedki in babice so knjige brali večinoma sami.

Kje si jo dobil/-a?

Knjigo so dobili za rojstni dan; kupili so jo v trgovini, knjigarni; izposodili so si jo v knjižnici; našli so jo v Cicibanu; kupila jim jo je mama.

Jo imaš še danes?

Samo nekateri imajo te knjige še danes.

Kaj iz nje ti je najbolj ostalo v spominu?

Muca je otrokom vzela copate.
Volku so zašili trebuh, ki so ga napolnili s kamni. Deklica je bila pogumna, junaška in dobrosrčna.
Volk je spremenil svoj glas, ker je želel h kozličkom v hišo.
Drejček se je smejal Marsovčkom, ker so jim roke rastle iz glave.
Martin Krpan je tihotapil sol.
Sneguljčica se je zbudila iz stoletnega spanja.
Pika Nogavička je nosila pisane nogavice.

Učenci OPB 3 (2. a in 4. a)

Zoja Sadar, 1. a

URŠKA IZ PODVODNEGA KRALJESTVA TELEFONIRA DOMOV

Urška po enem tednu bivanja pri povodnem možu kliče domov, saj že zelo pogreša svojo družino. Ko kliče domov, se ji oglasi oče, ki vpraša, kdo je pri telefonu. Urška se mu oglasi in mu pove, da je z njo vse v redu in da je šla k povodnemu možu.

Ko jo je v nedeljo popoldan povabil na ples, jo je odpeljal k domov, tja kjer se Sava pridruži Donavi. Dal ji je čarobno moč, da lahko diha pod vodo ter je srečna pri njem. Očetu pove še, da bo prišla kaj na obisk in da je dobila novo obleko iz ribje kože. Imata hišne ljubljenčke, postrvi, ki so prav prikupne.

Tudi oče ji ima nekaj povedati. Sporoči ji, da so razglasili novo najlepšo damo, a to ni ona. Takrat se je Uršiki zali podrl svet. Začela je tako močno jokati, da se je reka zvišala še za enkrat toliko, kolikor je bila visoka. Od tistega dne naprej ni Urške ne videl, ne slišal nihče več.

Mojca Maršič, 8. a

SNEŽNI MOŽ GRE V MESTO

Nekoč je živel snežni mož. Imena ni imel, ker je bil snežni mož. Želel si je, da bi šel v mesto, ker je hotel sladkarije. Ker je samo čepel sredi snega, ni vedel, kje je mesto.

Šel je po poti, srečal je psa, vprašal ga je, kje je trgovina. Pes mu je odgovoril: »Nikoli ne prideš v trgovino, ker si iz snega.« Potem je šel naprej srečal je vrabčka. Vprašal ga je po poti do trgovine. Rekel mu je, da v trgovini ne bodo sprejeli snežnega moža. Šel je naprej in dohitel miško. Vprašala ga je, kam gre. Odvrnil ji je, da gre v trgovino. Miška se je zasmejala in mu pojasnila: »Snežaki ne morejo v trgovino, ker se tam stopijo.« Sneženi mož je žalostno odšel naprej.

Zagledal je trgovino in od veselja kar skakal po ulici. Šel je notri. Nihče mu ni rekel, da sneženi možje ne smejo v trgovino. Bil je zelo srečen, ker je dobil sladkarije.

Mark Zaviršek Fortuna, 3. b

PRINC V TEMNEM GOZDU

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami in devetimi vodami živel princ. Bil je pogumen, lep in pameten. Šel je iskat princeso, da bi se poročil z njo.

Jezdil je na konju in prejezdil devet travnikov in prišel do Temnega gozda. Temni gozd je bil videti strašen, vsa drevesa so bila brez listov. Šel je v gozd in nekaj zaslišal. Sledil je zvoku in postal utrujen. Opazil je votlino, ki je bila ravno pravšnja za počitek. Skočil je s konja in vstopil v votlino. Ko se je ravno hotel uleči, je spet zaslišal tisti zvok. Nenadoma je iz teme prišel zmaj. Bil je rdeče barve in imel je devet glav. Videti je bil jezen. Princ je izvlekel svoj meč, ki je imel čarobne moči. Zamahnil je proti zmaju in zmaj je v trenutku zaspal.

Ko je princ ravno želel oditi, je zaslišal človeški glas. Opazil je princeso, ki je bila ujeta v zmajevi votlini. Bila je lepa, na glavi je imela krono. Zahvalila se mu je, ker jo je rešil in princ jo je odpeljal v svoj grad. Poročila sta se in skupaj sta živela srečno do konca svojih dni.

Žiga Jereb, 3. b

Živa Mavrin, 7. b

ŽUPANOVA MICKA

(poustvarjalno nadaljevanje komedije)

TRETJI AKT

Prvi nastop

Dan ali dva kasneje. Dvorišče za hišo. Tulpenheim in Monkof se skrivata pri hlevu.

TULPENHEIM (razočarano): Ne godi se nama nič dobrega. Micka zdaj vse ve in Šternfeldovka tudi. Nič ne bo z denarci in vsem, kar bi lahko z bogato vdovo pridobila.

MONKOF: Res je, Micka in Šternfeldovka sta naju dobro na finto vrgli.

TULPENHEIM: Ko bi se le lahko Micki in Šternfeldovki maščevala! Da bi vsaj nekaj od tega imela.

MONKOF (zvito): Kaj pa če bi Anžeta od Micke spravila? Recimo, da bi ga v žakelj skrila in na Dunaj z vlakom poslala. Pa se nikoli več ne bi vrnil.

TULPENHEIM: Tole si se pa dobro spomnil, samo Micka in župan ne smeta nič zvedeti.

MONKOF: Najbolje bi bilo, da bi ga nekam zvabila, potem pa hitro z njim do železnice pa na vlak.

Drugi nastop

Jaka in Anže prideta na dvorišče in kmalu slišita Tulpenheima in Monkofa maščevanje kovati.

JAKA: No, tule smo pa dobru naprav'li. Micka bo zdej srečna s teboj, Šternfeldovka pa ima mir pred tist'm prevarant'm.

ANŽE: Prav res. Gospud župan, al' bi hot'li mal' z mano stopit', grem v hlev živini krmo položit.

JAKA: Pa pojdiva. (Gresta proti hlevu, tam pa zagledata Tulpenheima in Monkofa.)

ANŽE: Glej no glej, kdu pred naš'm hlev'm tiči. Kuga nek počneta? Po tihem, da naj' ne vid'ta. (Se pritajita.)

TULPENHEIM (ne opazi prišlekov): Nič, takole bova naredila: jaz bom šel po Anžeta, da pride nekaj iskat, ti pa le glej, da boš ta čas past pripravil in ga bova hitro na voz dala in na vlak odpeljala.

MONKOF: Kakor boste rekli. No, zdaj pa brž, da to hitro opraviva.

ANŽE (se razburi): Nesramneža, hoč'ta me ugrabit! Zdele grem tja pa bosta že vid'la.

JAKA (ga miri): Počas', Anže. Mor'va plan nar'dit'. Ti boš zdele tja zakorakou in se delou, k' da n'č ne veš, jaz bom šu pa na vuzu gume spustit, da te ne bosta mogla na vlak pelat. Potlej ju bova pa zasač'la in ju proč spod'la.

ANŽE: Grem zdej, pa upam, da se dobru izteče.

Tretji nastop

Vsi poprejšnji. Pred hlevom in na dvorišču.

ANŽE (se prestraši); Joj, Tulpenheim, kaj pa vi tle počnete? Moral' bi že odit'.

TULPENHEIM: Seveda, saj bi že šel, če ne bi vi nekaj na našem vozu pozabili. Sem vas šel klicat, da pridete iskat tisto, kar ste pozabili.

ANŽE (se dela, da nič ne ve): No, pa grem iskat tistu.

MONKOF (sam zase): Zdajle prihaja, tukaj se bo spotaknil (Na tleh pripravlja past.), potlej pa ga bova v žakelj spravila in na voz.

ANŽE (pride, se spotakne ob vrvico in pade po tleh): Na pomuč!

Jaka medtem spušča gumo na vozu in opazuje dogajanje pred hlevom.

JAKA (zadovoljno): Taku, guma je spuščena in zdej ne bosta mogla nikamor. No, sam' še počakam in se maščevanje v najin prid dobru obrne.

MONKOF (pred hlevom): Pa te imava! Sedaj greš na Dunaj.

ANŽE (se dela, da je prestrašen in se poskuša izvleči iz pasti): Ojoj!

TULPENHEIM: Nikamor! Monkof, podaj žakelj! (Ga v žaklju spravita na voz.)

MONKOF (presenečeno): Ti zlomka, voz ima počeno gumo, nikamor ne moreva!

JAKA (skoči izza voza in zavpije): Pa vaju 'mamo! Sta mis'la, da ga bosta na Dunej odpel'ala, kaj? Pr' moji priči da ne. Spustita ga, drugač' grem po žandarje.

MONKOF (odveže žakelj, izpusti Anžeta in se v zadregi opravičuje): Saj to je bila samo šala.

JAKA (se huduje): To ni b'la šala, ampak ugrabitev! Pojdita na Dunej al' kamor kol' že, a nikol' se več ne vrn'ta nazaj.

Tulpenheim in Monkof osramočena zbežita.

ANŽE: No, taku, pa sta dobila, kar sta hot'la. Zdej pa res moram v hlev, živina me že čaka.

Anže in Jaka se zadovoljno zasmejeta in odideta vsak svojo pot.

Matic Šteh, Samo Blatnik Kravcar, Vid Perpar in Nik Pahar, 8. b

Tia Sinic, 7. b

Sofija Omahen, 3. c

DRAGI MIR!

Kje si? Kam si odšel? Zakaj te ni? Prosim, pomagaj vsem dekletom, ženskam, mamam v vojni v Afganistanu najti v ljubezni do tebe. Če bi vsi stopili skupaj, se bi lahko vse spremenilo in razmere bi bile boljše.

V Afganistanu Talibani rušijo tvojo prisotnost z nasiljem in grožnjami. Deklice in ženske zaradi njihove vlade izgubljajo službe in pravico do izobraževanja. Tako vedenje vodi do hujšega kršenja njihovih pravic in samega zakona. Posledično prihaja tudi do kršenja miru. Le v spremstvu moške osebe je ženskam dovoljen obisk uradnih ustanov, vzeta pa pravica do zaposlovanja. Moški odločajo o njihovih otrocih in njihovih življenjih. Če ženske same odidejo od doma, »vodstvo« obravnava to kot zagrešen zločin. Odvzete so jim bile vse pravice, ki so v naši državam vsem ženskam, deklicam samoumevne. To so na primer pravica do svobode, miru, pravica do samoodločanja. Ženske v Afganistanu lahko gojijo ljubezen do miru, vendar le-tega ne morejo živeti.

V drugih delih sveta pa si ljudje želijo drugačnega miru. Ljudje se soočamo z virusom Covid-19, saj le-ta povzroča veliko težav ljudem, ki že trpijo za hujšimi boleznimi, kot so npr. astma, pljučni bolniki, srčni bolniki. Covid pa ne vpliva le na življenja starejših, ampak tudi nam mladim, ki se zaradi razmer, ki se ves čas spreminjajo, ne moremo izobraževati v šolah, prav tako pa vpliva tudi na naša socialna življenja. Istočasno se srečujemo tudi z usklajevanjem naših obveznosti in potreb, saj moramo hiteti in stvari opravljati po navodilih, ki nam jih narekujejo uradne osebe. Zaradi razmer, ki jih povzroča virus Covid-19, so v državi ustavili oz. omejili vse dejavnosti, ki so nam dajale občutek miru in razvedrila. Oddaljili smo se od prijateljev, sorodnikov in sosedov. Vzel nam je notranji mir, na katerega prej nismo niti kaj dosti mislili.

Moje mnenje je, da se šele sedaj zavedamo, kaj smo imeli dve ali tri leta nazaj, ko nam nihče ni omejeval gibanja in stvari, ki so nam ljube. Spoznali smo, zakaj si ti, ljubi moj mir, tako dragocen in pomemben, saj se nam velikokrat dokažeš na različne načine.

Jerneja Hribar, 8. a

DRAGI MIR!

Zelo sem bil vesel tvojega pisma, še bolj pa obiska prejšnji mesec. Vozila sva se s kolesi in daleč naokoli ni bilo nikogar, ki bi naju spravljal ob živce. Kdaj boš spet prišel? Kot verjetno že veš, imamo novega soseda, ki ima 10-letnega sina in je zelo nadležen. Vsak dan joka, vpije in se podi okoli naše hiše. Jaz se poskušam učiti, on pa mi kvari mir in me hoče spraviti iz sobe, da bi se igral z njim. Prosim, pridi k meni takoj, ko boš lahko, in mu povej, naj me neha motiti, ker imam veliko dela za šolo. Ti si edini, ki ga bo ubogal.

Včasih si želim, da bi bil moj brat. Doma bi bilo fino, saj ne bi nihče na nikogar vpil, nikoli ne bi bil kregan, lahko bi se reklo, da bi bil mir pri hiši.

Prosil bi te, da greš narediti mir v Afganistan in njegove bližnje države, kjer že nekaj časa potekajo grozne vojne. Rešiti bi bilo potrebno veliko ljudi, ki že dolgo časa čakajo, da prideš tja in narediš red, ker ti to najbolje znaš. Ti ljudje že dolgo čakajo nate, mir.

Si predstavljaš, kakšen bi bil svet, če te ne bi bilo? Jaz si težko. Mislim, da bi bil svet zelo drugačen. Bilo bi ogromno vojn, prepirov, nasprotovanj. Ljudje ne bi živeli, kot živimo danes. Upam, da se to nikoli ne zgodi, ker nočem izgubiti tako dobrega prijatelja kot si ti in nočem biti sovražnik z vsemi in hkrati v vojni.

Doma je najbolj mirno, ko ti prideš na obisk. Takrat sem miren jaz, moji starši in vsi naokoli. Vedno se zelo veselim tvojega obiska, saj starši ne vpijejo, midva pa lahko uživava, igrava igrice, mi pomagaš pri učenju in kar je najpomembnejše, nihče naju ne moti. Velikokrat se spomnim nate, ko se učim, saj mi je telefon včasih pomembnejši od učenja. Takrat si želim, da bi imel mir, ampak je težko dati mobilni telefon na stran in se stoodstotno zbrati. Še med pisanjem tega pisma kar naprej gledam v telefon in razmišljam, kaj naj ti še povem in te vprašam.

Letos se bomo pri zgodovini učili o prvi in drugi svetovni vojni. Predvidevam, da ti že veliko veš o njih. Takrat v vseh državah, ki so bile v vojni ni bilo miru. Ljudje so se streljali in se borili, da bi obranili svoje ozemlje. Le kje si bil ti takrat. Si šel na dopust? Si vedel, da so se dogajali grozni vojni zločini? Verjetno nisi, ker sem prepričan, da bi ukrepal.

Od mojega deda ded je bil vojak, ki je preživel prvo svetovno vojno in umrl v drugi. Bil je zelo dober pilot. Moj ded mi je že velikokrat govoril o njem, jaz pa sem si mislil, le zakaj takrat v teh državah ni vladal mir. Mislim, da na tak način ne storimo prav veliko za mir v okolju, v katerem živimo. To lahko dokažem že s primerom mojega novega soseda, ki ne da miru. Ali pa recimo s primerom delavcev na gradbišču. Kar naprej ropotajo veliki stroji – bagri, žage in podobno. A jih ne moremo obsojati, ker je to njihovo delo. Res je, da so glasni in da ljudje, ki živijo ob gradbiščih, nimajo prav veliko miru, ampak so potrebni za ljudi.

Ali boš v prihodnosti ostal takšen? Mogoče se ti zdi, da veliko sprašujem, ampak mislim, da je to najboljši način, da povem okolici, ali bo po svetu mir ali ne. Včasih bi rad tudi odraslim kaj povedal. Doma je treba namreč vzdrževati mir. Ne morem si predstavljati, kako grozno ti je, ker je po celem svetu toliko nemirnih staršev in otrok. Starši morda zaradi naporne službe, otrok, ki ne posesajo in pospravijo posode za sabo, otroci pa zaradi staršev, ki so nemirni, in zaradi zahtevne šole, testov v šoli. Predvidevam, da ti je težko hoditi od hiše do hiše ter miriti slednje.

Zavedam se, da v popolnosti ne boš nikoli prevzel svet, saj se bo vedno vrinil tudi nemir. Sočustvujem s tabo. Upam, da se čim prej spet vidiva in slišiva. Pričakujem tvoje pismo.

Do takrat lep pozdrav.

Marcel Faidiga Konjar, 9. b

LJUBI MIR

Pozdravljen mir, kako si? Jaz sem v redu, kaj pa ti? Prosim te, da bi na svetu ustavil lakoto in vojne ter da bi se vsi ljudje imeli radi in ne bi prihajalo do konfliktov v sodobni družbi.
Veš, mene kar malo skrbi, kako bo kaj s korono. Povej mi, kako bi lahko rešil vse te težave, ki se dogajajo po svetu. Mislim, da z vsem že kar malo pretiravajo. Prosil bi te za sodelovanje z mano. Moj načrt je, da ustaviva vse težave, da bodo ljudje manj izčrpani in zaskrbljeni. Imaš kakšno zamisel, kako bi to naredila? Jaz jo imam! Skušajva odpovedati nekaj obveznosti. Jaz bi odpovedal nekaj testov. Odrasli pa naj se nehajo preveč razburjati in se kregati zaradi brezveznih stvari ter se jeziti na otroke. To se mi zdi zelo pomembno, saj jeza ne vpliva dobro na naše zdravje. Ko se razburja učiteljica, je to normalno, saj pri nas z lepo besedo nič ne zaleže, zato se mora včasih malo razjeziti. Ne smemo pa se razburjati kar na prej in za brezvezne stvari. Mislim, da te ni povsod po svetu zaradi raznih konfliktov med odraslimi ter različnih ras. V zgodovini se je zgodilo kar nekaj vojn zaradi različnosti, tudi druga svetovna vojna.
Odrasli so zelo nestrpni, zato bi jih rad opozoril, da je negovanje tvoje prisotnosti pomembna vrlina, ki jo mora vzgajati vsak človek. Zato te moramo sprejeti v svoje okolje in živeti s tabo. Vsi te hočemo ob sebi ter skušamo biti mirni. Tudi sam te imam zelo rad. Kdor pa si te ne želi, je vedno nemiren in živčen. Zato hočem, da te prav vsi odrasli vzljubijo. Zaradi nemira, tvojega nasprotnika, nastajajo vojne in nasprotja v družbi ter se v zraku ustvarja živčnost. Zato se trudim, da bi širil tvoj duh med ljudi.
Če bi ti izginil, spoštovani mir, bi ljudje začeli sovražiti, se bojevati med seboj, ne bi bili zadovoljni, bili bi kot kit ki je nasedel na obalo brez upanja. Življenje bi postalo bedno in enolično. Res ne moreš vladati svetu, a moraš prevladovati, saj ljudje postanejo zlobni in hočejo vse imeti, če jih ne nadzoruješ. Zato se začnejo vojne in spopadi, česar si nihče ne želi. Zato tudi razni državni voditelji hočejo še več in več in jim nehaš biti pomemben. Odženejo te kot sovražnika. Ti jih prepričuješ, naj nehajo to delati, a oni te utišajo. Če bi bil jaz državni voditelj, bi naredil več zate in ne bi posegal v življenje ljudi, tako kot razni politiki.
Zato dragi mir, vedi, da te zelo spoštujem. Želim si svet graditi s tabo, narediti čim več zate in ohranjati dober odnos do tebe. Pojdi tudi k drugim, dovoli jim, da te širijo v okolico, saj je svet brez tebe, kakor ladja brez kapitana.
Kljub zavzemanju storimo premalo zate v našem okolju, saj vidim, da se veliko ljudi krega zaradi zemlje, oblasti ali prevzema kmetije oz. hiše, posesti. Zato se mi zdi, da se bi morali povezati in narediti kaj zate. Želim si, da bi naredili veliko skupnost in se povezali v skupino za mir, v kateri bi vse delili in se skupaj veselili, žalovali in jedli, si delili zemljo, delali, tudi počivali. A žal se v Sloveniji bolj drži vsak zase. Vseeno pa na mladih svet stoji.
Naj živi mir!

Jernej Koleša, 8. a

DRAGI MIR,

odločila sem se, da ti pišem, zato da bi vedel, kako zelo te cenim. Vesela sem, da ne živim v vojni, kjer te ni. Še posebej se mi smilijo otroci, ki živijo v vojni brez staršev in brez pravice do tebe. Hvala, da si ob meni, ko spim in ko sem budna. Moj dragi mir, sočustvujem z ljudmi, ki nimajo pravice, da bi te spoznali.

Rada bi ti poročala o moji zgodbi. Nekega večera sem po televiziji gledala dokumentarec o beguncih, našli so jih v gozdu in begunci so pripovedovali o tem, da so pobegnili iz svoje dežele, ker v njej traja vojna. Umrli so jim starši, sorodniki, bratje, sestre in prijatelji, saj so njih in njihove hiše napadli z noži in ognjem. Ko sem to poslušala, so mi v oči stopile solze. Od takrat te še bolj pazim, spoštujem in te imam rada. Povedali so, kako je bilo lepo, ko si pri njih vladal ti in ne vojna, saj so hodili v šolo, na koncerte, v gledališča, park, na igrišče in živeli so lepo, dokler se niso pojavili nasilneži in so te izgnali. V tistem trenutku sem kar čutila, koliko si jim in koliko jim še zdaj pomeniš. Lepo te prosim, pomagaj tistim, ki te resnično potrebujejo in iskreno upajo, da najdejo pot do tebe.

Dragi mir, obljubim ti, da bom tudi jaz, tako kot drugi, sodelovala s tabo, iskala rešitve in ne bom spodbujala k nasilju in slabim navadam. V tvoji bližini se vsi počutimo varno, zato vsak od nas upa, da bi bil lahko s teboj. Res močno upam, da vsi tisti, ki bežijo zaradi vojn, najdejo zavetje in varno streho nad glavo. Odrasle prosim, da se potrudijo v prijaznosti in zvestobi ter naj ne spravljajo otrok v stisko. Tudi v družinah, kjer so nasilja, alkohol in slabe navade te ni.

Zavedam se, kakšen bi bil svet brez tebe, zato bom poskusila tudi jaz pomagati. Brez tebe bi bil svet v vojnah in v nasilju, tako bi bil vedno nekdo poražen. Če tebe ne bi bilo, potem na svetu ne bi obstajalo nič lepega, mirnega.

Ob dokumentarcu o begunci sem se zamislila in ugotovila, da tudi jaz nisem vedno tako prijazna do tebe, kot bi morala biti. V našem človeškem okolju ne naredimo dovolj zate in tega se moramo zavedati, namesto da bi se kregali in izzvali, bi se lahko skupaj igrali in pogovarjali. Upam, da se bo današnji svet izboljšal in te bomo vsi bolj spoštovali in razumeli. Ti si zame neke vrste blagoslov in vem, da si nekje v meni. Potrudi se, prosim, jaz pa se bom trudila s tabo, da bova pomagala tistim, ki so slabi, da bi se poboljšali.

Dragi mir, ti si prijazen, ljubezniv in sočuten, omogočaš nam da hodimo v šolo, se družimo s prijatelji in se igramo. Ostani v naši družini, v našem razredu in v naši državi. Ne pozabi, da mislim nate, hvala ti za vse.

Julija Šteh, 7. a

PŠENICA NAJLEPŠI CVET

Na podeželju je živel preprost in zelo prijazen fant Matej. Prihajal je iz kmečke družine. Doma so imeli večjo kmetijo. Zelo rad je skrbel za živali in čas preživljal v naravi. Z očetom je večkrat peljal živino na pašo. Dedek ga je navadil igrati na harmoniko. Rad je pomagal tudi pri delu na polju.

Nekega dne je očetu predlagal, da odide na izlet v naravo po prelepi Sloveniji. Oče mu je dal v košarico par kosov domačega kruha, kislo mleko in malo sadja. Matej mu je obljubil, da se bo vrnil v enem tednu. Odločil se je, da sprva razišče mesto. Bil je presenečen, kako ogromne stavbe so tam, vse je bilo hrupno, avtomobili so divjali naokoli. Nikjer ni bilo nobenega miru. Tudi hrana mu ni bila okusna. Najraje je imel domačo, svežo hrano. Pogrešal je živali, v mestu so bile le nadležne muhe in komarji. Komaj je čakal, da se ponovno sprehodi po domačih gozdovih in pašnikih. Vendar je sklenil da potovanja, še ne bo zaključil.

Podal se je proti severu naše države. Odločil se je za Logarsko dolino in pa Kranjsko Goro. Naše vode so se mu zdele čudovite. Užival je ob šumenju rek. Všeč mu je ta narava. Pogrešal je ta mir. Obiskal je tudi naše gore. Tako čudovit razgled je doživel. Lahko je ponovno okusil pridih domače kuhinje.

Pot ga je vodila tudi na Primorsko. Bil je presenečen, kako lepo domovino imamo. Vendar premagalo ga je domotožje. Tudi primorska burja mu ni bila všeč, a se je odločil na poti domov obiskati Mozirski Gaj. Všeč so mu bile cvetlice in rastline. Bile so čudovite in raznovrstne. In tako lepo so dišale. Vendar je še vedno pogrešal pridih domačnosti. Komaj je čakal, da se vrne na domačo posest. Ob vrnitvi domov je takoj skočil svojim domačim v objem.

Prva stvar, ki si jo je zaželel, je da se ponovno sprehodi po domačem polju. Sprehajal se je med vsemi rastlinami, ki rastejo pri njih. Najprej je šel mimo vinogradov, skoraj je že pozabil, kako okusno je grozdje. Pot ga je peljala mimo nasadov koruze, ječmena, riža, ovsa in ostalih žitaric. Tako čudovito se mu je zdelo vse. Nazadnje se je le ustavil na polju pšenice. Tako ga je prevzela njena zlato-rumena barva. Sijala je v vsej svoji lepoti.

Sklenil je, da je to zanj najlepši cvet med vsemi. Po potovanju po svetu je ugotovil, da se mu je to do tedaj zdelo nekaj samoumevnega . Šele ob prihodu domov se je zavedal, kaj vse je imel pred očmi. Pšenico je razglasil za kraljico polja. Ugotovil je, da brez nje ne bi mogel živeti, saj jo obožuje, vendar se je njene lepote in vrednosti začel zavedati šele ob vrnitvi domov. Šel je ponovno po svetu in v vseh krajih zasejal pšenico, da bodo lahko vsi uživali v njeni lepoti.

Nik Potokar, 7. a

SNEŽAK SNEŽKO

Nekoč že dolgo od tega, je za sedmimi gorami in sedmimi vodami živel snežak snežko. V Ledeni deželi so se snežaki cele dneve valjali po snegu, se kepali, skratka uživali na snegu. Od jutranje zarje do noči. Za večerjo so jedli ledene palačinke in pili zmrznjen kakav.

Snežko pa je bil drugačen snežak. Kakor hitro je pomolil korenček skozi vrata, je pričel kihati in kašljati. Prezeblo ga je do zadnje snežinke v telesu. Ostali snežaki so ga zbadali, da je reva, da si nič ne upa in da sploh ni pravi snežak. Pretakal je ledene solze.

Nekega dne se je odločil, da tako ne gre več. Odšel je iz Ledene dežele. Hodil je tri dni in tri noči. Šel je skozi mračen gozd in cvetoč travnik. Končno je prišel v Sončni gaj. Sonce je sijalo, ljudje so uživali na plaži. Snežka prvič v življenju ni zeblo. Užival je. A kmalu se je zelo prestrašil. Roke so se mu začele topiti, skoraj so mu odpadli gumbi in korenček. Hitro je poiskal hladilnik, da se ne bi čisto stopil. Ponoči je zmrzoval v hladilniku, podnevi pa gradil peščene gradove na plaži. Kmalu je začel pogrešati ostale snežake. Tudi drugi snežaki so pogrešali Snežka.

Snežko se je žalosten odpravil nazaj v Ledeno deželo. Kar tresel se je od strahu. Vedel je, da snežaki živijo le v Ledeni deželi, ne na plaži. A glej, glej. Ostali snežaki so tako pogrešali Snežka, da so mu pripravili prav posebno presenečenje. Zgradili so mu iglu. Obložili so ga s preprogami, mu dali notri kamin in tople odeje. Ko je snežak Snežko prispel v Ledeno deželo, je debelo pogledal. Snežaki so ga objeli in mu zaželeli dobrodošlico. Snežko je znova jokal ledene solze. Tokrat so bile to solze sreče. Bil je zelo srečen. In dobil je hišo iz sanj!

Snežko je spoznal, da v sili spoznaš prijatelje. In on jih ima za celo vas! Sedaj bo vedno zaupal kakšnemu snežaku, če ga bo kaj težilo.

Vsi snežaki so v Ledeni deželi živeli srečno do konca svojih dni.

Luka Skubic, 3. b

Pina Maučec, 2. a

Žanin Šuštar Turk, 2. b

Tadej Adrinek, 7. a

Vid Dežman Varga, 5. b

Izak Sadar, 2. T

POMLADNO SONCE

Skoz okno pogledam,
me sonce obsije,
skoz okno pokukam,
pomlad na plan rije.

To sonce svetleče
pomlad ven povleče,
to sonce svetleče
še mene ven vleče.

Ti sonce prelepo
mene zbudiš,
ti sonce prelepo
rožam življenje podariš.

Nina Muhič, 6. b

VICI

**Kaj je hitrost?
Ko polža vrže iz ovinka.**

**Janezek, zakaj je na roditeljski sestanek prišel tvoj dedek?
Ali so doma vsi tako zaposleni?
Niso. Ampak dedek edini slabo sliši.**

**Kako blondinka ubije ribo?
Utopi jo.**

(Vir: https://www.otroci.org/sale/page/2)

UGANKE

**Rdeča, črno pikasta gospodična,
med hroščki najlepša,
najbolj mična.**
(pikapolonica)

**Čez luknjo je steklo,
okoli pa les,
ne zunaj ne notri,
natanko vmes.**
(okno)

**Rad preganja oblake in drevesnim krošnjam šepeta.
Kdo je to?**
(veter)

Neža Zupančič, 7. a

**Na zidu visi, zraven moči.
Usta odpira in pošto požira.**
(poštni nabiralnik)

Ula Perme, 3. b

Štiri noge ima, a hoditi ne more, ne zna. Kaj je to?
(miza)

(Vir: https://zastarse.si/otroci/otroske-uganke/) Zbrala Jerneja Hribar, 8. a

KRIŽANKA

VODORAVNO

1

2

3 Glavno mesto Kenije

4

5

6 Režiser Mitja .....

7 Stripar .... Muster

8

9

10

11

Križanko je naredil Jakob Kastelic, 8. a

NAVPIČNO

1

12 Josip Broz ....

13

14

15

16 Pisarna ali .....

17 Afriška država – N...r

18

19 Najvišja gora sveta: Mount .....

20

21 Ameriška zvezna država O..o

22

Slovenski influencer, vplivnež, z značilnim pozdravom »žiiiv« (Predstavlja kmetijske stroje)

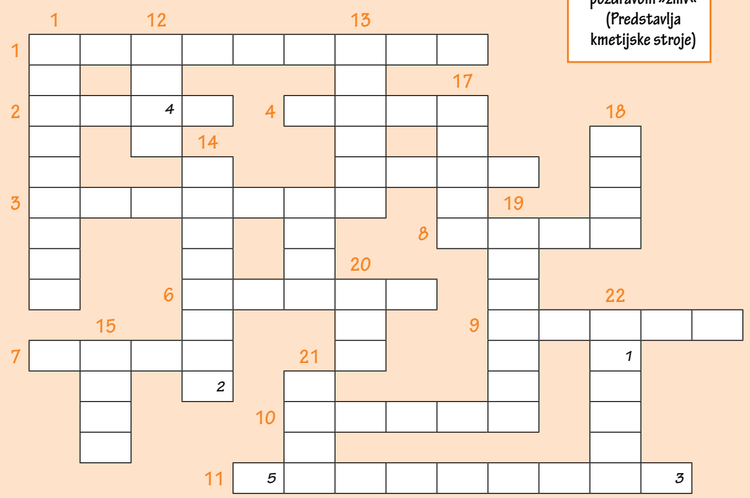

GESLO

P	1	2	3	4	5	3	5	3	4	U

MEINE LETZTE WOCHE
(Moj prejšnji teden)

Ich bin, von Montag bis Freitag, um 6 Uhr aufgestanden. Danach habe ich gefrühstückt, mich angezogen und bin zur Schule gegangen.

Am Montag hatte ich von 7. 30 bis 14. 30 Uhr Unterricht. Nach dem Unterricht habe ich zu Mittag gegessen und bin nach Hause gegangen. Dann habe ich Hausaufgaben gemacht. Um 20 Uhr habe ich ferngesehen und um 22. Uhr habe ich geschlafen.

Meine letzte Unterrichtsstunde am Dienstag war Deutsch. Nach dieser Stunde habe ich nochmal zu Mittag gegessen und bin nach Hause gegangen. Ich habe um 17 Uhr eine Flötenstunde gehabt. Danach habe ich gelernt und bin um 21 Uhr ins Bett gegangen.

Am Mittwoch und Donnerstag hatte ich Unterricht nur bis 12 Uhr. Nachdem ich nach Hause gegangen bin, habe meine Hausaufgaben gemacht und gelernt. Dann habe ich im Internet gesurft. Ich habe mir am Mittwoch die Haare gewaschen und bin ins Bett gegangen.

Freitag ist der letzte Unterrichtstag gewesen. Ich hatte Unterricht bis 13 Uhr und bin um 15 Uhr nach Hause gegangen. Dann habe ich ein bisschen auf dem Sofa gefaulenzt und bin etwas später ins Bett gegangen.

Am Wochenende waren wir mit der Familie wandern, aber ansonsten war ich zu Hause. Am Sonntag habe ich mir wieder die Haare gewaschen. Ich habe meine Schultasche fertig gemacht und habe um 21.30 Uhr geschlafen.

Neža Koželj, 9. a

Julija Antončič, 1. T

Larisa Dremelj, 4. a

Žan Trnovšek, 3. a

Meine Woche hat am Montag begonnen. Ich bin um 6 Uhr morgens aufgestanden, habe mir die Zähne geputzt und bin zur Schule gegangen. Ich bin um 3 Uhr nach Hause angekommen. Ich habe meine Hausaufgaben gemacht und einen Film gesehen. Ich bin um 9 Uhr ins Bett gegangen.

Am Dienstag bin ich um 6 Uhr aufgestanden und zur Schule gegangen. In der Schule hatten wir Chemie, Slowenisch, Mathe und Deutsch. Um 4 Uhr haben wir zu Hause zu Mittag gegessen. Dann bin ich spazieren gegangen. Um 8 Uhr habe ich ferngesehen.

Am Mittwoch habe ich mich fertig gemacht. Um 12 Uhr haben wir in der Schule zu Mittag gegessen. Ich bin um 3 Uhr nach Hause gefahren. Als ich nach Hause angekommen bin, bin ich zu meinem Cousin Marcel gegangen. Abends habe ich ein Buch gelesen.

Am Donnerstag habe ich um 9.30 Uhr Musikunterricht in der Schule gehabt. Nach der Schule habe ich mich mit meiner Freundin Neza getroffen. Ich bin um 10 Uhr ins Bett gegangen.

Am Freitag bin ich um 5.30 Uhr aufgestanden. Ich habe 6 Unterrichtsstunden in der Schule gehabt. Um 3 Uhr bin ich nach Hause angekommen, wo meine Eltern und ich zu Mittag gegessen haben. Dann sind wir zu meinen Großeltern gefahren. Dann habe ich bis 11 Uhr ferngesehen und bin ins Bett gegangen. So ist meine Woche zu Ende gegangen.

Karmen Fajdiga, 9. a

MEIN GESTRIGER TAG
(Moj včerajšnji dan)

Mein Wecker hat gestern um 5.50 geklingelt. Um 6.05 bin ich aufgestanden, habe meine Socken und Kleider genommen und bin ins Badezimmer gegangen und habe mich gewaschen. Als ich mich angezogen habe, bin ich in die Küche gegangen. Ich habe Milch aus dem Kühlschrank, eine Schüssel und einen Löffel aus dem Schrank genommen. Ich habe noch Müsli dazu gegeben. Nach dem Frühstück habe ich meine Zähne und mein Gesicht gewaschen. Dann bin ich zum Busbahnhof gegangen. Um 7.15 bin ich in die Schule angekommen, und bin in den Physikraum gegangen. Nach dem Ende der Physikstunde haben wir Slowenisch gehabt, dort haben wir eine Veranstaltung angesehen. Nach der Veranstaltung haben wir einen Snack gegessen. Dann haben wir Geografie gehabt, wir haben einen Test geschrieben. Der Test war leicht. Nach dem Test haben wir Chemie gehabt. Bei der Chemie habe ich einen Keks bekommen, weil ich die Aufgabe richtig gemacht habe. Um 11.05 haben wir Sport gemacht. Wir haben Fußball gespielt und meine Gruppe hat gewonnen. Nach dem Sport haben wir Deutsch gehabt. Wir haben ein paar neue Wörter auf Deutsch aufgeschrieben. Um 12.40 Uhr hat der Unterricht geendet. Ich bin mit Freunden zum Mittagessen gegangen und dann bin ich mit dem Bus nach Hause gefahren. Nachdem ich nach Hause gekommen bin, habe ich Fleisch und Kartoffelknödel gebacken. Ich bin nach dem Mittagessen ins Bett gegangen. Ich habe mit meinem Telefon gespielt. Um 15 Uhr bin ich aus dem Bett aufgestanden, und bin hinausgegangen. Ich habe den Ball getreten. Bald ist meine Cousine Karmen gekommen. Dann haben wir Badminton gespielt. Um 17.15 bin ich nach Hause angekommen. Ich habe mich ins Bett hingelegt und habe ferngesehen. Um 18 Uhr bin ich aufgestanden und habe eine Beschreibung des Tages für Deutsch geschrieben. Um 20 Uhr bin ich unter die Dusche gegangen. Nach dem Duschen habe ich zu Abend gegessen und mir die Zähne geputzt. Bald darauf bin ich in mein Zimmer gegangen und habe ferngesehen. Um 11 Uhr habe ich geschlafen.

Marcel Fajdiga Konjar, 9. a

Ich bin um 6. 30 Uhr aufgestanden. Ich habe Brot, Butter und Marmelade zum Frühstück gegessen. Ich habe mich angezogen und bin mit meiner Mutter zur Schule gefahren. Ich bin zur Schule um 7.15 angekommen. Ich habe meine Hausschuhe angezogen und bin in die Klasse gegangen. Der Unterricht hat um 7.30 angefangen. Wir haben Slowenisch, Mathematik, Geografie, Geschichte und Englisch auf unserem Stundenplan gehabt. Mein Lieblingsschulfach war Geografie. In der Pause habe ich mit meiner Freundin gesprochen und bin in die Bibliothek gegangen. Ich habe um 12.50 Uhr zu Mittag gegessen. Ich habe auf den Bus gewartet und bin nach Hause gefahren. Ich habe meine Hausaufgabe gemacht und mit meinen Brüdern gesprochen. Ich habe meine Mutter geholfen und um 7.20 Uhr mit meiner Familie das Abendessen gegessen. Ich bin duschen gegangen und habe mir die Zähne geputzt. Dann bin ich ins Bett gegangen. Ich habe ein Buch gelesen und um 11 Uhr habe ich geschlafen.

Hana Koleša, 9. b

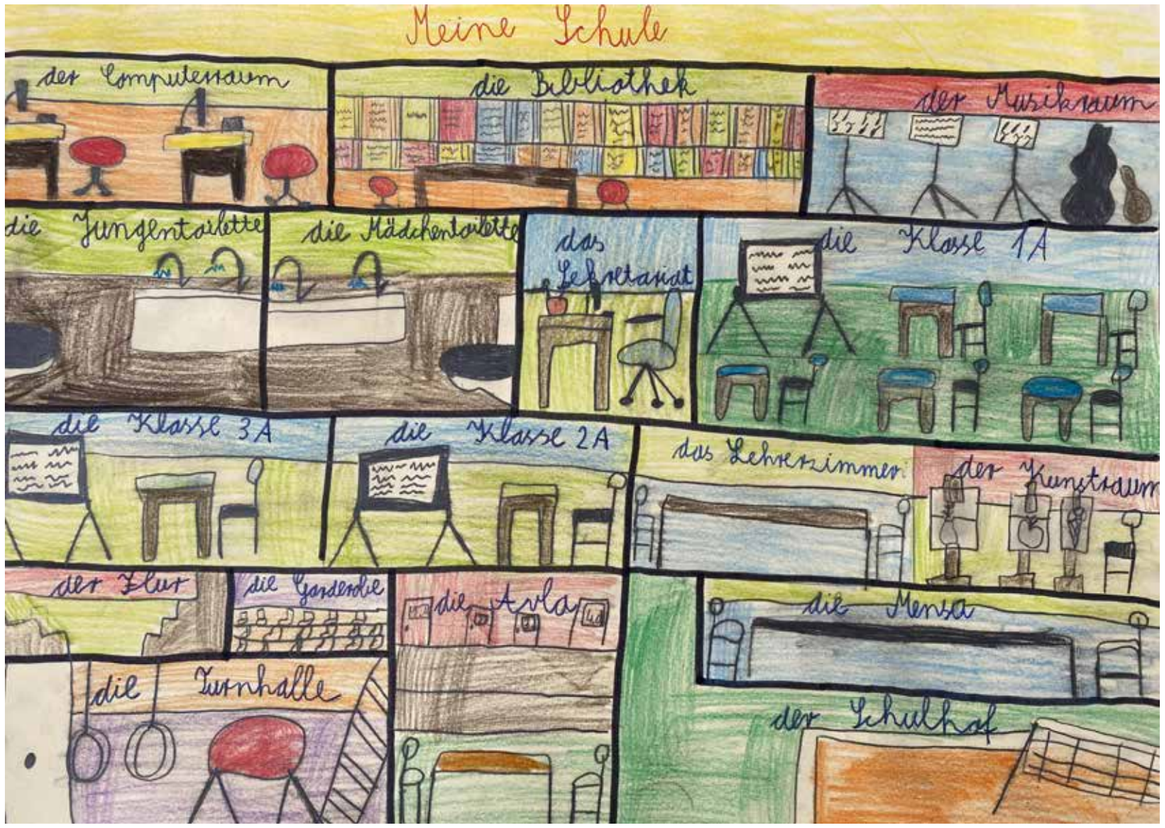

Lara Potočnik, 4. a

MEIN TAG
(moj dan)

Am Morgen stehe ich um sechs auf. Um Viertel nach sechs frühstücke ich, dann gehe ich in die Schule. Um zehn vor zwölf ist die Schule aus. Um zwölf Uhr esse ich zu Mittag. Am Nachmittag mache ich die Hausaufgaben. Um halb sieben esse ich zu Abend. Am Abend sehe ich fern. In der Nacht schlafe ich. Um halb neun gehe ich ins Bett.

Nany Urbas, 6. a

Am Morgen stehe ich um sechs auf. Um Viertel nach sechs frühstücke ich, dann gehe ich in die Schule. Um halb eins ist die Schule aus. Um Viertel vor eins esse ich zu Mittag. Am Nachmittag mache ich die Hausaufgaben. Um sieben Uhr esse ich zu Abend. Am Abend sehe ich fern. In der Nacht schlafe ich. Um halb zehn gehe ich ins Bett.

Živa Miklič, 6. a

"I HAVE STARTED TO LIVE AT 21"

Stephen Hawking was an interesting child and as an adult at a very young age, he loved Physics, Chemistry, Maths ect.. Most kids do not know what this even is, but let me tell you what he meant with "I have started to live at 21".

When he was in his last university year he was falling over a lot and he thought it was just because he was clumsy but he did not know how horribly sick he was. After falling over every day, he could not get up anymore that is when he was rushed to the hospital. He had a disease where your muscles are failing and you become paralyzed. When he discovered that he was exactly 21! That is where his life began. He started to create stuff, new inventions were made ect.

At the end I think he wanted to say nothing is impossible if you work hard for it. He got limited amount of years to live but he lived, surprisingly, 77 years and he made a huge history.

Katarina Verbič, 9. a

STEPHEN HAWKING

Stephen Hawking was a famous physicist. Some could say he started living at the age of 21, but first let me give you a little backstory.

Stephen was very smart but quiet. He was very good at physics – in fact; it was too easy for him. That is why he liked chemistry more. He liked whenever they did experiments. It kept him from getting bored. Some time later Hawking wanted to become a maths teacher, but his family disagreed. That is why he became a physicist.

When he was around 21, he kept falling more and more often. At first he thought he was just a little clumsy and thought nothing of it, but as it kept happening he went to see a doctor.

He was diagnosed with a very dangerous disease. All his muscles were slowly dying. He was told he had a few years to live. That is why he »started living« and became what he was/is today. He died at the age of 76.

Tomaž Koporc, 9. a

KREMNA POROVA JUHA

SESTAVINE:
- **3 velike krompirje**
- **2 pora**
- **1 žlico masla**
- **50 ml sladke smetane**
- **1 žličko vegete**

PRIPRAVA:
1. Krompir olupimo in ga narežemo na kocke. Damo ga v posodo prostornine 3–3,5 l in dodamo toliko vode, da prekrije krompir. Kuhamo ga do vretja, nato pa še 15–20 minut, da se zmehča.
2. Medtem očistimo por in ga zrežemo na drobno. V ponvi raztopimo žlico masla in na njem prepražimo por. Pražimo ga 5–10 minut, da se zmehča (ne sme porjaveti).
3. Prepražen por dodamo kar v vodo h kuhanemu in zmehčanemu krompirju. Nato vmešamo začimbe
4. Kuhamo še 5–10 minut, nato vse skupaj stlačimo s paličnim mešalnikom, da dobimo gladko in kremasto juho.
5. Če je za naš okus pregosta, dolijemo še malo vroče vode, dokler nimamo želene gostote. Ponovno malo pokuhamo.
6. Vmešamo še sladko smetano, nato pa juho poskusimo in po potrebi dodatno solimo oziroma začinimo.
7. Postrežemo še toplo. Po želji jo okrasimo s sladko smetano in dodamo maslene kruhove kocke.

(Vir: Leaneen.com.)

ZAPEČENE TESTENINE S ŠUNKO IN SIROM

SESTAVINE:
- **1 večja čebula**
- **Olivno olje**
- **200 g šunke**
- **600 ml vode**
- **350 ml smetane za kuhanje**
- **Sol**
- **Poper**
- **Origano**
- **Česen**
- **Čebula**
- **Sladka paprika**
- **Dimljena sladka paprika**
- **200 g testenin**
- **40 g mozzarelle**
- **40 g gaude**

POSTOPEK:
1. Čebulo drobno sesekljamo in jo na segretem olju pražimo do zlate barve.
2. Nato na čebuli na hitro prepražimo še na koščke narezane rezine šunke.
3. Prepraženo čebulo in šunko zalijemo z vodo in smetano za kuhanje.
4. Dodamo še začimbe in premešamo. Količino začimb prilagodimo svojemu okusu. Omaka mora biti precej začinjena, saj so začimbe tiste, ki dajo končni jedi okus.
5. Kuhamo do vretja in potem še približno 10 minut, da se omaka malo zgosti in se okusi povežejo.
6. Nekuhane testenine damo v večji pekač in jih prelijemo s pripravljeno omako. Po vrhu potresemo z ribano Mozzarello in Gaudo.
7. Pečemo jih 35–40 minut na 180 stopinj. Ali je pečeno, preverimo tako, da poskusimo, ali so testenine že mehke.
8. Zapečene testenine s šunko in sirom lahko postrežemo še vroče ali ko se malce ohladijo. Ohlajene lepše obdržijo svojo obliko in jih lahko postrežemo kot testeninski narastek.

(Vir: Leaneen.com.)

BOROVNIČEVA MILERAM SLADICA V KOZARCU

SESTAVINE:
- **160 g čokoladnih piškotov**
- **2 žlici sladke smetane**
- **50 g masla**
- **300 ml mleka**
- **1 zavitek borovničevega pudinga**
- **120 g sladkorja v prahu**
- **400 g Milerama**
- **300 g ameriških borovnic**

POSTOPEK:
1. Čokoladne piškote zmeljemo v drobtine ter jih pomešamo s sladko smetano in stopljenim maslom, da dobimo enotno maso. Maso nežno potlačimo na dno kozarcev.
2. Od 300 ml mleka vzamemo 50 ml mleka in ga zmešamo skupaj s pudingom in sladkorjem. Mešamo, dokler nimamo gladke mase brez grudic.
3. Preostalih 250 ml mleka segrevamo v kozici do vretja. Ko mleko zavre, vanj umešamo pudingovo maso. Ob mešanju kuhamo 5–7 minut, da se puding zgosti, nato kozico odstavimo z ognja.
4. V vroč puding takoj umešamo Mileram. Mešamo, dokler nimamo enotne kreme brez grudic. Po potrebi lahko kremo stepemo tudi s pomočjo ročnega električnega mešalnika.
5. Pripravljeno kremo nadevamo v kozarce, ki jih nato postavimo v hladilnik, da se krema malce strdi in ohladi.
6. Na vrh ohlajene kreme razporedimo ameriške borovnice in nato je borovničeva sladica v kozarcu pripravljena.

(Vir: leaneen.com.)

JABOLČNO-MAKOVA PITA

SESTAVINE:
- **3 jabolka**
- **100 g mletega maka**
- **80 g sladkorja**
- **1 čajna žlička pecilnega praška**
- **1 čajna žlička vaniljevega sladkorja**
- **1 dl olja**
- **1,5 dl mleka**
- **100 g ostre moke**
- **1 jajce**

POSTOPEK:
1. Jabolka olupimo in naribamo.
2. Vse sestavine zmešamo in vlijemo v namaščen in pomokan pekač (namesto tega lahko pekač obložimo s peki papirjem).
3. Pečemo 35 min na 180° C.

TROPSKA SALSA Z LUBENICO

SESTAVINE:
- **pol lubenice**
- **2 kumari**
- **1 glavica rdeče čebule**
- **1 pekoča paprika**
- **2 žlički nasekljanega koriandra**
- **1 žlička nasekljanega svežega peteršilja**
- **sok 1 limete**
- **sol in poper po okusu**

POSTOPEK:
1. Vse sestavne narežemo na kocke, jih zmešamo v posodi, posolimo, popopramo, pokrijemo s folijo in v hladilniku ohlajamo vsaj pol ure.

Tako pripravljena salsa se odlično poda k tortilja čipsu.

(Vir: Kraljica poletja: pet osvežujočih receptov z lubenico, ki jih mo... (slovenskenovice.si).)

Slastne recepte je za vas pripravila Zoja Nograšek, 6. b

VALETA 2022

Valeta je dogodek ob koncu obiskovanja osnovne šole. Beseda izhaja iz latinščine – valete, kar pomeni srečno.

Valeta je za vsakega šolarja pomemben korak iz otroških let v bolj zrelo obdobje, v obdobje srednje šole. In edino pravilno je, da se takšne dogodke primerno proslavi.

Vsem, ki jih čaka valeta, svetujem, da sledijo svojemu občutku, da izberejo oblačila, v katerih se bodo dobro počutili, da si bodo všeč, a da bodo še vedno dovolj modni.

Ko izbirate dekliško ali fantovsko obleko za valeto, imejte v mislih, da obleka ni preveč resna in preveč slavnostna. Valete namreč ne smemo enačiti z maturantskim plesom, za katerega velja zrelostni izpit tudi na področju izbire primerne in temu veliko bolj slavnostne toalete.

FANTJE

Fantje lahko preprosto oblečete dobre kavbojke, ki morajo imeti obvezno ozke hlačnice ter elegantno srajco. Srajca je lahko črna, bela, večbarvna, dovoljen pa je tudi droben vzorec. Srajco bo odlično dopolnjeval minimalističen suknjič. K športnemu izgledu bodo odlično pripomogli tudi trendovski športni čevlji.

Priporočam tudi chino hlače v svetlo rjavi ali temno modri barvi, klasično belo srajco ali majico (lahko je tudi svetlo ali temno modre barve, celo oranžne), rjav pas in modne superge. Suknjič sploh ni obvezen, če pa ga želiš obleči, izberi tankega, lahkotnega, v svetlejših odtenkih sive, modre in rjave barve. Lahko je tudi z drobnim karo vzorcem. Kravate so za mlade precej nemodne, za hudomušni poudarek pa lahko izbereš metuljček.

Vsi fantje, ki se želite za veliki dogodek nekoliko bolj urediti in biti videti elegantno, lahko oblečete klasične hlače in seveda suknjič. Da eleganca le ne bo prevelika, posegajte po bolj športnih materialih. Kaj obleči pod suknjič? Izberete lahko T-shirt ali srajco z odpetim ovratnikom. Že nekaj časa niso več v modi čevlji s podaljšano konico. Izberite neklasičen, bolj mladosten karakter obleke. Prepoznate ga v bolj sproščenih živih, okrasnih živih v drugi barvi, zanimivem potisku, živih robovih in mladostnejšem kroju. Pod obleko lahko oblečete tudi T-shirt, ne skrbite, saj boste kljub športni eleganci še vedno dovolj formalni.

DEKLETA

Dekleta rada sanjarimo o čudovitih oblekicah in gotovo je to dan, o katerem razmišljamo in si ga predstavljamo že kar nekaj časa prej. In popolna obleka je vsekakor pomemben del načrtovanja tega posebnega dne.

Posebne priložnosti, kot je valeta, nam popestrijo naš vsakdan in ostanejo v našem spominu do konca življenja. Zato je naša izbira obleke pomembna. Pri njej je pomembno, da v njej lepo izgledamo in da je udobna. Od našega počutja je odvisno, ali bo dan uspešen ali ne, zato je bistveno, da se v izbrani obleki počutimo odlično.

Če se dobro počutiš v hlačah, obleči te. Seveda ne kavbojk, ampak kakšne elegantne hlače, ki jih ne nosiš vsak dan. Naj bodo elegantne, a hkrati preproste in udobne.

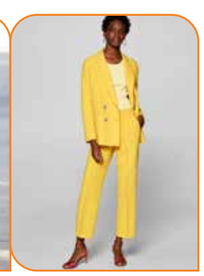

Obleka za valeto naj bo mladostna in lahkotna. Izogibaj se temnih barv in težkih materialov. Raje izberi nežne pastele, ki so primernejši tako letnemu času, kot tudi tvojim letom.

Izjemno lepo so videti preproste oblekice, ki segajo do kolen in spominjajo na oblekice za na plažo. Kombiniraš jih lahko s prav vsem. Bodi pozorna tudi na svoj dekolte. Ta naj bo primeren tako tvoji razvitosti kot tudi tvojim letom. Ne sme biti prevelik! Lepo sta videti tudi top ali majčka, ki pokrijeta celotno oprsje, če pa želiš nujno pokazati kožo pa lahko to storiš z odprtimi rameni ali hrbtom, kar je za tvoja leta dosti bolj primerno.

Pri obleki pa ni ključna samo barva, temveč tudi njen stil. Če želiš na svoji valeti izgledati kot princeska, izberi obleko, pri kateri krilo pade široko navzdol, se konča z volančki ali pa je dopolnjena s pentljo. Ljubiteljice vzorcev lahko svoj modni izgled dopolnite s pisano rožasto obleko, v kateri boste zagotovo izstopale med barvnimi posameznicami.

Naj še enkrat opomnimo, da je najlepša obleka tista, v kateri se boš najbolje počutila!

Če do valete nikoli nisi nosila pet, jih tudi na njej ne. Če ne zaradi drugega zato, ker te bodo začele boleti noge in na koncu ne boš mogla več uživati, ker se moraš čevljev s petami navaditi. Če si pete nosila že prej, pa si izberi take čevlje, ki imajo nižjo peto, drugače si lahko celo višja od soplesalca in verjemi, da njemu to sigurno ne bo všeč. Ker valeta poteka v toplejših dneh, sta najboljši izbiri japanke in balerinke ali moderni slip-on čevlji. Te kombiniraj z oblačili, saj jih lahko dobiš v vseh možnih barvah in oblikah. Tudi takšno obutev lahko dobiš elegantno in v njih boš uživala bolj kot pa v visokih petah. Konec koncev bo za vrtoglave pete v prihodnosti še dovolj priložnosti.

Pri vsem, za kar se boš odločala, imej v mislih to, da si še mlada. Poudari svojo mladost tako, da se ne odločiš niti za preveč resen make-up videz. Naliči se diskretno. Poudari trepalnice in ustnice, ostalega pa ne potrebuješ, saj sta tvoja koža in obraz lepa že brez popravkov. Če pa želiš imeti naličene tudi sence, lička in biti napudrana, ta make-up uporabi tako, da bo kot celota vse videti čim bolj naravno.

Glede na barvo oči, uporabi naslednja senčila:

- modre oči: zemeljski toni, lahko tudi vijolična, siva, črna barva,
- zelene oči: zemeljski toni, zlata barva, vijolični, rjavi in marelični toni,
- rjave oči: skoraj vse barve, predvsem zelene, modre ter celo rjave barve.

Ustnice lahko obrobite z nežno barvico ter nato nanesete šminko ali glos.

Verjetno se boste nekateri valetanti po plesu preoblekli. Najbolje je, da si nadenete kaj udobnega (to velja tudi za čevlje), da se boste v njih do jutra počutili udobno. Lahko oblečete kavbojke ter srajčko, dobra izbira za dekleta je tudi krilo in srajca. Bodite unikatni!

Za konec pa še nasvet: na valeti se rado zgodi, da se obleka strga, zato je dobro od doma prinesti majhen šivalni pribor, ki bo prišel še kako prav v primeru strgane obleke. Drobni spodrsljaji niso nič usodnega. Naj bosta ta večer in noč predvsem nepozabna.

Do naslednjega šolskega leta vas lepo pozdravljam.

Modne nasvete z vami deli Živa Miklič, 6. a

NI ME, BEREM

Za vas pripravila učiteljica Nejka Omahen Šikonja

Že vohamo poletje, vroče sonce, toplo morje, mehko peščeno plažo … Idealno za počitniško lenarjenje s knjigo v roki! ☺

ZA UČENCE PRVEGA TRILETJA

Slavko Pregl
O FANTU, KI JE LEPO POZDRAVLJAL

Taras, radoveden in bister deček, je na počitnicah pri svojem prijaznem dedku na Primorskem. Na sprehodu opazi, da so ljudje, ki jih spotoma srečuje, tako zatopljeni v svoje skrbi in opravke, da ga sploh ne vidijo …

Lu Fraser in Kate Hindley
DROBCENA GERTA

Gerta, malčica v čredi mogočnih jakov, brez strahu kopitlja po skalnih strminah in po hrbtu se ji vije najlepša volna. Je pa tudi precej majhna in to ji ni prav nič všeč, zato se na vso moč žene, da bi zrasla in odrasla. Pa nič ne pomaga … Dokler se nekoč visoko v pečinah nekdo ne znajde v zagati. Le kdo mu lahko pomaga – morda drobcena Gerta?

Drugi predlogi za poletno branje:

Tom Precival: NEVIDNI,

Tina Arnuš Pupis: ZEBRA V OGLEDALU,

Anja Štefan: ZAJČKOVA HIŠICA …

ZA UČENCE DRUGEGA TRILETJA

Anna Gavalda
35 KIL UPANJA

Trinajstletni Grégoir sovraži šolo. V njej se ne počuti sprejetega, nima prijateljev in je zelo nesrečen. Tudi njegova starša sta razočarana nad njegovim neuspehom. Dobro se počuti le v dedkovi delavnici, med orodjem, ko kaj novega ustvari ali popravi. Dedek ga zna videti takega, kot je, in Grégoirju pomaga priti do spoznanja, česa si v življenju želi in kaj ga resnično osrečuje ter kako najti pravo pot zase.

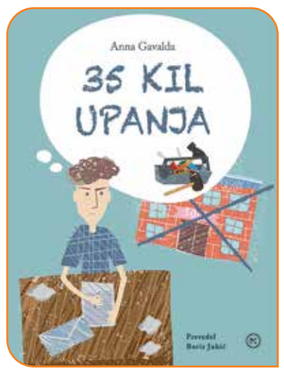

Žiga X. Gombač
LUMPSTERJI

Knjigo Lumpsterji sestavlja pet delov, v katerih nastopa fantovska klapa, ki je vedno za akcijo. To včasih s seboj prinese tudi kakšno nevarno situacijo ali zoprno godljo, iz katere pa se s pogumom in iznajdljivostjo vedno izvlečejo. Lumpsterjem ni nikoli dolgčas in znajo vsak dogodek spremeniti v kratkočasnega. Na primer z malo domišljije in v strogi tajnosti po vzoru olimpijskih iger organizirajo čisto prave lumpsterske igre. Pa še nogomet znajo igrati. Seveda pa niso povsem imuni niti na zaljubljanje …

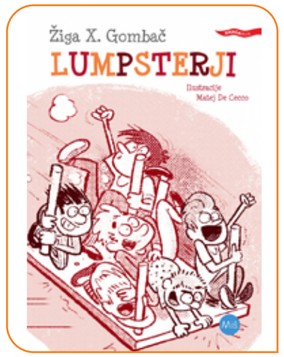

Drugi predlogi za poletno branje:

Cvetka Sokolov: BO RES VSE V REDU?,

Roddy Doyle: DIVJINA,

Jaco Jacobs: DOBER DAN ZA PLEZANJE PO DREVESIH …

ZA UČENCE TRETJEGA TRILETJA

Barry Jonsberg
UJEMI ME, ČE PADEM

Ashleigh in Aiden Delatour sta dvojčka z ljubečo družino. Čeprav vse okrog njiju razpada, ne potrebujeta ničesar. Le medsebojno naklonjenost in obljubo, da bosta vedno in za vsako ceno skrbela drug za drugega. Potem pa se zgodi strašna nesreča, ki Aidna za vedno spremeni, in njun svet se obrne na glavo. Bosta uspela ujeti drug drugega?

Mireille Geus
PLEŠI!

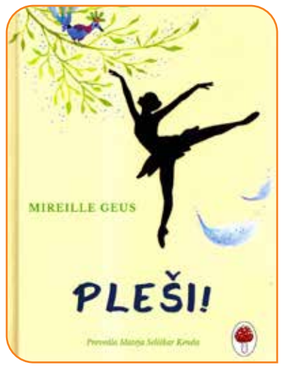

Maxime se dobro zaveda, kako je odraščanje lahko lepo, a tudi zapleteno. Ko se odloča, kakšno življenjsko pot naj ubere, ji je vzor oče, slaven baletnik. Ni prepričana, ali naj stopi v svet baleta še sama. Boji se, da bi razočarala svojega popolnega očeta. Medtem ko je on na turneji v Rusiji, se bliža njena avdicija za vpis v baletno šolo. Mama jo spodbuja. Maxime se pripravlja. Usodni trenutek se bliža …

Drugi predlogi za poletno branje:

Andrej Rozman Roza: ŽIVALSKA KMETIJA,

Gideon Samson: DNEVI NA OTOKU,

Ruth Tormo: BREZ ČRTNE KODE …

IZDELAJ SI SAM

PODSTAVKI ZA KOFETARJE

Z sošolcem sva izdelala podstavke za kavico. Na to idejo sva prišla, ker sva za mamin rojstni dan hotela izdelati lepo in koristno darilo. Izdelava tega izdelka je bila dokaj preprosta.

Potrebujemo: vezano ploščo topol 6 mm, tračni brusilec, ročni brusni papir, vrtalni stroj s svedrom in rezljačo.

POSTOPEK IZDELAVE PODSTAVKOV

1. Najprej sva se dogovarjala o obliki podstavka. Ideje sva skicirala. Nastalo je kar nekaj zanimivih oblik. Odločitev je bila težka.
2. Za lažje risanje skodelic na vezano ploščo sva izdelala šablono iz tršega papirja.
3. S pomočjo šablone sva narisala 4 skodelice in jih natančno izžagala. Žagajte natančno, ker je posledično manj dela z brušenjem. Skodelice sva dobro obrusila z brusnim papirjem.

IZDELAVA ŠKATLICE ZA PODSTAVKE

1. Mere škatlice so prilagojene velikosti in obliki podstavkov. Narišemo načrt za škatlico in prerišemo sestavne dele na vezano ploščo. Pri risanju bodite natančni.
2. Natančno izžagamo dele na motorni ali ročni rezljači.
3. Sestavne dele obrusimo na brusnem stroju in pogledamo, da se vse prilega.
4. Dele zlepimo.
5. Ko se lepilo posuši, škatlico in ostale del zbrusimo še s finim papirjem.
6. Po želji okrasimo s piro grafom.

Če ste sledili vsem tem navodilom, bi vam moral nastati lep izdelek. Pri izdelku uporabite svojo domišljijo.

Jernej Koleša in Kristjan Ceglar, 8. a

ISKANJE IDEJ

IZBOR IDEJE

NAČRT IZDELKA

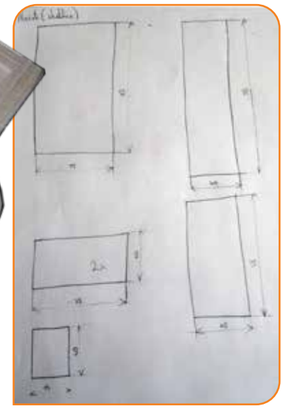

ŽAGANJE

BRUŠENJE

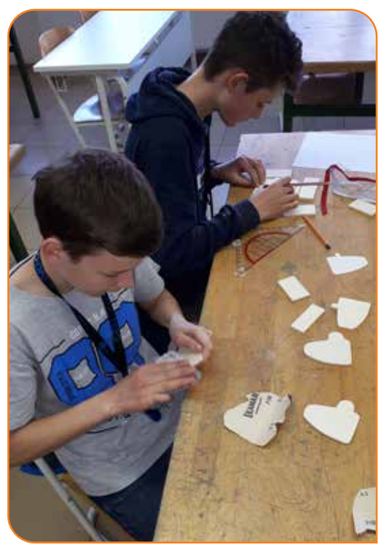

FERDO

FERDOSKOP

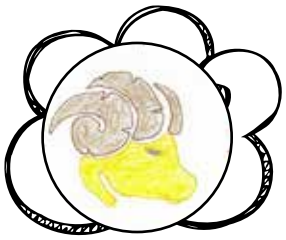

Oven (21. 3.–20. 4.)
Sprostite se z nečim, ob čemer pozabite na vse slabo. Naj bo to dobra knjiga, glasba, sprehod, druženje s prijatelji. To potrebujete! Tako boste začutili moč in podporo, kar pa bo dvignilo tudi vašo samozavest. Razmislite o vrednotah, ki so vam pomembne in jih razvijajte.

Bik (21. 4.–21. 5.)
Včasih ste preveč prepričani v negativne stvari. Umirite se in poglejte s pozitivne plati. Zaživeli boste biki, ki vas zanima tehnologija. Ne pozabite na skupno delovanje, na druženje in pomoč drug drugemu. Vaša družina vas potrebuje. Stojte ji ob strani.

Dvojčka (22. 5.–21. 6.)
Prihajajo aktivni meseci, poln energije in moči ter akcije. Ne pozabite na počitek. Počitek v obilju, spanje in skrb zase naj vam ne uidejo iz glave. Poleti pa dobro pripnite pas – prihaja divja vožnja za vas. Predvsem bo dogajanje pestro na področju ljubezni.

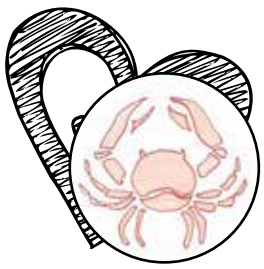

Rak (22. 6.–22. 7.)
Ljubezen se vam bo nasmehnila v kratkem. Odprite ji vrata in pustite, da vam ogreje srce. Nekdo bo pazil na vas, vas podpiral in vas sprejel takšne, kot ste. Zaupajte v dobro in preženite negativne misli, ki vas spremljajo zadnje mesece. Vse bo v redu, niste sami!

Lev (23. 7. –23. 8.)
Vaše misli bodo umirjene in uravnovešene. Čaka vas veliko modrosti. Dobro se boste počutili. Zaupajte vase in hodite po poti radosti in zaupanja. Veliko bodite na toplem poletnem soncu, ki vam bo prineslo pozitivno energijo. Spoznali boste nove prijatelje in se zaljubili.

Devica (24. 8.–22. 9.)
Počutili se boste polni energije, izžarevali boste moč. S tem boste v svojo bližino privabili mnogo novih ljudi. Pred vami so pomembni dogodki, ki jih boste preživeli v prijetni družbi. Bodite hvaležni za čas in nasmehe, ki vam jih podarjajo prijatelji.

Tehtnica (23. 9.–23. 10.)
Sreča se vam bo nasmehnila v kratkem. Vendar bosta za srečo potrebna vsaj dva. Delite jo, saj si nekdo neizmerno želi vaše družbe. Osrečevala vas bo okolica, predvsem pa boste oporo našli v nekom, ki vam je že dolgo naklonjen, a ga ne opazite. Odprite oči.

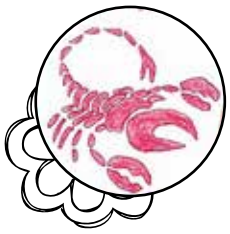

Škorpijon (24. 10.–22. 11.)
Prihajajoči dnevi prinašajo svežo energijo in nove priložnosti. Čeprav bo v prvih dneh težko, vas kasneje čaka obilje in kreativna energijo ter možnost in navdih, da kjerkoli smo pristali, iz tega naredimo najboljše možno. Potrudite se, zmorete!

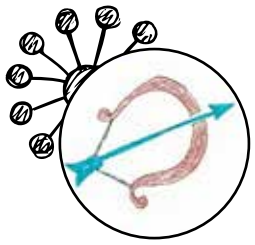

Strelec (23. 11.–21. 12.)
Čaka vas veliko sprememb. V vaše življenje prihaja energija, predvsem pa veliko kreativnosti in novosti. Vaše meje mišljenja se bodo širile, kar lahko pomeni le dobro. Vzeli si boste veliko svobode in se osvobodili omejitev, ki vam jih postavljajo drugi. Le pogumno!

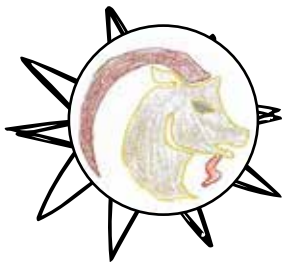

Kozorog (22. 12.–20. 1.)
Družina bo s svojo energijo pozitivno vplivala na vašo zavest, um in telo. Spodbujali vas bodo k pozitivnim navadam in verjeli v vas. Razumeli se boste, posebej tesno vez boste našli z ljudmi, s katerimi preživljate vsakdan. Zdravje bo na vaši strani, kar pomeni brezskrbne počitniške dni.

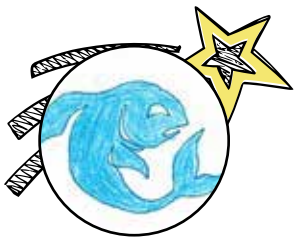

Vodnar (21. 1.–18. 2.)
Doživeli ste že nekaj sprememb, ki jim ni konca. Poletje bo polno pustolovščin in svobode. Naredite prostor za nove stvari in ljudi. Kjer smo naredili prostor, bo zagotovo zrastlo nekaj čudovitega. Čustveno in fizično boste močni in pogumni.

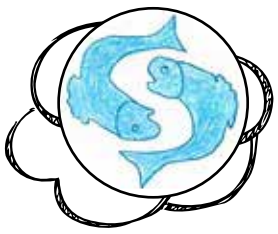

Ribi (19. 2.–20. 3.)
Pričakujte neravnovesje. Pomembno je, da mislite nase, hkrati pa ne pozabite na druge. Naj vas ne odnese ne v eno ne v drugo smer. Na pot vam bodo poslane čudovite priložnosti. Kmalu lahko pričakujete, da bo vaš trud za trdo delo poplačan – večkratno.

Pripravili učenci ID Medijsko središče.

OŠ FERDA VESELA Šentvid pri Stični
Ravnateljica: Angelca Mohorič

Glavna urednica: Tina Orač Gornik
Lektorirala: Barbara Skok
Naslovnica: Mesto, Lučka Koritnik, 3. b

Tisk: Partner graf zelena tiskarna d.o.o.
Oblikovanje in prelom: MetaFora Grafika
Naklada: 500 izvodov
Izid: 9. junij 2022